

EUROJUST
LETNO POROČILO
2011

Zgradba Eurojust Arc

VSEBINA

POJASNILO K SKLEPU O EUROJUSTU	6
SEZNAM OKRAJŠAV	7
PREDGOVOR	8
POVZETEK	11
1 OPERATIVNE DEJAVNOSTI	13
1.1 Uvod	13
1.2 Pravosodno sodelovanje pri obravnavi primerov v Eurojustu	13
1.2.1 Težave in najboljša praksa pri obravnavi primerov v Eurojustu	14
1.2.2 Koordinacijska srečanja	15
1.2.3 Koordinacijski centri	16
1.2.4 Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu	17
1.2.5 Konvencije o medsebojni pravni pomoči	19
1.2.6 Vprašanja v zvezi z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva	19
1.2.7 Preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti	21
1.2.8 Prenos kazenskega postopka	22
1.2.9 Izmenjava kazenskih evidenc	22
1.2.10 Evropski nalog za prijetje in predajo	23
1.2.11 Sklepi o zasegu	26
1.2.12 Odvzem in vrnitev premoženja	27
1.2.13 Nadzorovane pošiljke	28

1.3 Pravosodno sodelovanje na prednostnih področjih kaznivih dejanj	29
1.3.1 Terorizem	29
1.3.2 Nedovoljena trgovina z mamili	30
1.3.3 Trgovina z ljudmi	31
1.3.4 Goljufija	32
1.3.5 Korupcija	33
1.3.6 Spletni kriminal	34
1.3.7 Pranje denarja	34
1.3.8 Druge organizirane oblike kaznivih dejanj	35
1.4 Skupne preiskovalne skupine	37
1.5 Eurojustova obravnava primerov z vpletenimi tretjimi državami	42

2 ODNOSI Z USTANOVAMI EVROPSKE UNIJE IN PARTNERJI..... 45

2.1 Odnosi z ustanovami	45
2.1.1 Evropski parlament	45
2.1.2 Svet Evropske unije	45
2.1.3 Evropska komisija	46
2.2 Mreže praktikov	46
2.2.1 Evropska pravosodna mreža	47
2.2.2 Sekretariat Mreže za skupne preiskovalne skupine	47
2.2.3 Evropska mreža kontaktnih točk v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojne zločine	48
2.2.4 Evropska mreža izobraževalnih centrov v pravosodju	48
2.2.5 Posvetovalni forum generalnih državnih tožilcev in direktorjev organov javnega pregona držav članic EU	48
2.3 Agencije in organi Evropske unije	49
2.3.1 Europol	49
2.3.2 OLAF	51

2.3.3	Frontex	52
2.3.4	CEPOL	52
2.3.5	Vodje agencij Evropske unije za pravosodje in notranje zadeve.....	53
2.4	Odnosi s partnerji izven Evropske unije	53
3	SKLEP O EUROJUSTU, PRIHODNOST IN ADMINISTRATIVNE ZADEVE	55
3.1	Implementacija Sklepa Sveta o krepitvi Eurojusta	55
3.2	Delovna skupina za prihodnji razvoj Eurojusta	57
3.3	Administrativne zadeve	58
3.4	Javni dostop do Eurojustovih dokumentov	60
4	NADALJNJE AKTIVNOSTI V ZVEZI S SKLEPI SVETA.....	63
PRILOGA	69
Grafični prikaz	1 – Predloženi primeri v obdobju 2002-2011.....	69
Grafični prikaz	2 – Bilateralni/multilateralni primeri.....	70
Grafični prikaz	3 – Primeri, ki so bili odprti in zaključeni v obdobju 2003-2011	71
Grafični prikaz	4 – Splošna razvrstitev primerov.....	72
Grafični prikaz	5 – Prednostne vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu	73
Grafični prikaz	6 – Prednostne vrste kaznivih dejanj in druge vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu	74
Grafični prikaz	7 – Eurojustovi primeri, države prosilke	75
Grafični prikaz	8 – Eurojustovi primeri, zaprosene države	76
Grafični prikaz	9 – Primeri obravnavani na koordinacijskih srečanjih	77
Grafični prikaz	10 – Koordinacijska srečanja, države prosilke	78
Grafični prikaz	11 – Koordinacijska srečanja, zaprosene države.....	79

Pojasnilo k Sklepu o Eurojustu

Sklep o Eurojustu – Sklep Sveta z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za boj proti težjim oblikam kriminala, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Sveta 2009/426/JHA z dne 16. decembra 2008 o krepitvi Eurojusta, se bo v tem poročilu navajal kot "Sklep o Eurojustu".

Prečiščeno besedilo Sklepa o Eurojustu, ki ga je pripravil Generalni sekretariat Sveta zgolj v vednost, je na voljo na naši spletni strani www.eurojust.europa.eu.

Seznam okrajšav

AWF	Analitični delovni akt
CEPOL	Evropska policijska akademija
CMS	Sistem za upravljanje primerov
COSI	Stalni odbor za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti
EJN	Evropska pravosodna mreža
ENCS	Nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta
ENPP	Evropski nalog za prijetje in predajo
EPN	Evropski preiskovalni nalog
Frontex	Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije
JIT	Skupna preiskovalna skupina
MLA	Medsebojna pravna pomoč
NKE	Nujna koordinacijska enota
OCTA	Ocena ogroženosti zaradi organiziranega kriminala
OLAF	Evropski urad za boj proti goljufijam
TE-SAT	Poročilo o razmerah in trendih na področju terorizma
THB	Trgovina z ljudmi

Predgovor

To je deseto letno poročilo Urada za pravosodno sodelovanje držav članic Evropske unije. V letu 2011 smo bili priča pomembnemu razvoju osnovne dejavnosti Eurojusta, ki je pomoč pri operativnem boju proti težjim oblikam čezmejnih kaznivih dejanj. V primerjavi z letom 2010 se je število primerov, ki so jih države članice predložile Eurojustu, le nekoliko zvišalo, vendar se je izrazito povečal obseg Eurojustove koordinacijske dejavnosti.

Na koordinacijskih srečanjih sodelujejo Eurojustovi strokovnjaki in njihovi sogovorniki v državah članicah ter organih Evropske unije. Srečanja omogočajo učinkovito odločanje o tem, kdaj, kje in kako naj bi potekale dejavnosti organov odkrivanja in pregona ter pravosodnih organov v boju proti organiziranim kriminalnim združbam v čezmejnih primerih kaznivih dejanj. Prednosti teh operativnih srečanj za praktike v državah članicah dokazuje 40-odstotno povečanje števila teh srečanj v letu 2011. Hkrati pa je večje število tudi resen opomin, da se ogroženost zaradi čezmejnih kaznivih dejanj še ni zmanjšala. Na koordinacijskih srečanjih je bilo v lanskem letu prvič obravnavanih preko 200 primerov.

V letu 2011 je bil pri koordinacijskih srečanjih dosežen opazen napredek. Gre za uvedbo koordinacijskega centra. Ko udeleženci koordinacijskega srečanja sprejmejo odločitev o izvajanju operativnega ukrepa v državi članici na določen dan, so sedaj na voljo Eurojustovi strokovnjaki v varnem koordinacijskem centru, ki svetujejo svojim državam članicam in kolegom iz EU. Na dan ukrepanja lahko pomagajo pri vprašanjih, kot je dopustnost dokaznega gradiva v različnih jurisdikcijah, priprava evropskega naloga za prijetje in predajo ter pri drugih zaprosilih za pravosodno pomoč. V letu 2011 je bilo dejavnih sedem koordinacijskih centrov v Eurojustu, ki so obravnavali kazniva dejanja od trgovine z ljudmi in nedovoljene trgovine z mamili do velikih goljufij. To smo dosegli navkljub dejstvu, da številne države članice še vedno niso implementirale določil spremenjenega Sklepa o Eurojustu.

Skupne preiskovalne skupine so predstavljale še en pomemben vidik Eurojustove koordinacijske dejavnosti v letu 2011. Čeprav so na začetku štele za birokratske strukture, so skupne preiskovalne skupine sedaj sprejete kot koristno orodje v boju proti čezmejnemu kriminalu. Zagotavljajo okvir, v katerem lahko sodelujejo praktiki iz različnih jurisdikcij brez težav in ovir, ki so povezane s tradicionalnimi oblikami medsebojne pravne pomoči. V letu 2011 je Eurojust sprejel med svoje osebje sekretariat Mreže za skupne preiskovalne skupine. Med letom so Eurojustovi tožilci, sodniki in policijski uradniki sodelovali v približno 30 skupinah.

Dosegli smo tudi napredek pri zagotavljanju infrastrukture za usklajeno delo. Z Nizozemsko in organi EU smo sprejeli dogovor o izgradnji nove zgradbe za Eurojust. To bo našemu osebju omogočilo delo v skupnih prostorih namesto na sedanjih dveh lokacijah. Zaključek izgradnje pričakujemo v letu 2015. Še ena prednost nove zgradbe je bližina Europolu, ki je ena naših najpomembnejših partnerskih organizacij v EU. To bo konkreten odgovor na potrebo po usklajenem ukrepanju v boju proti kriminalnim združbam, ki ogrožajo državljane EU.

Tako kot v preteklih letih je tudi letno poročilo 2011 osredotočeno na operativno delo. Upam, da zagotavlja koristen pregled Eurojustovih dejavnosti v boju proti čezmejnemu kriminalu.

Aled Williams

ALED WILLIAMS

Predsednik Eurojusta

Eurojustov kolegij nacionalnih predstavnikov

Spodaj z leve proti desni:

Elena Dinu, RO; Mariusz Skowroński, PL; Malči Gabrijelčič, SL; Gunars Bundzis, LV; Michèle Coninsx, BE (podpredsednica); Aled Williams, UK (predsednik); Raivo Sepp, EE (podpredsednik); Ilona Lévai, HU; Lampros Patsavellas, EL; Donatella Frenzo Dimech, MT; Juan Antonio García Jabaloy, ES

Zgoraj z leve proti desni:

Harri Tiesmaa, FI; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Jesper Hjortenber, DK; Francesco Lo Voi, IT; Laima Čekelienė, LT; Ladislav Hamran, SK; Carlos Zeyen, LU; Mariana Lilova, BG; Ola Laurell, SE; Robert Sheehan, IE; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Lukáš Starý, CZ; Sylvie Petit-Leclair, FR; Marc van Erve, NL; Katerina Loizou, CY

Povzetek

V primerjavi s predhodnim letom se je rahlo zvišalo število primerov, ko so države članice zaprosile za Eurojustovo pomoč v boju proti težjim oblikam čezmejnih kaznivih dejanj, in sicer s 1421 na 1441.

Eurojustova koordinacijska naloga je bila izrazito okrepljena:

- v primerjavi s predhodnim letom se je število obravnavanih primerov na Eurojustovih koordinacijskih srečanjih zvišalo s 140 na 204;
- udeleženci 80 odstotkov koordinacijskih srečanj so obravnavali "prednostna kazniva dejanja v EU" (ki so opredeljena v nadaljevanju);
- na skoraj 70 odstotkih koordinacijskih srečanj so sodelovale tri države članice ali več;
- naloga sedmih koordinacijskih centrov je bila zagotoviti takojšnjo podporo izvajanju ukrepov v državah članicah;
- predstavniki Europolu so se udeležili 89 Eurojustovih koordinacijskih srečanj.

Eurojust je obravnaval primere na osmih prednostnih področjih kaznivih dejanj v EU, kakor jih je določil Svet, in sicer (v padajočem vrstnem redu): nedovoljena trgovina z mamili, goljufija, druge organizirane oblike kaznivih dejanj, pranje denarja, trgovina z ljudmi, terorizem, korupcija in spletni kriminal.

V letu 2011 se je nenehno krepila Eurojustova vloga v sodelovanju s skupnimi preiskovalnimi skupinami:

- Eurojust je sodeloval pri oblikovanju 33 novih skupnih preiskovalnih skupin;
- Eurojustovi tožilci, sodniki in policijski uradniki z enakovrednimi pristojnostmi so sodelovali v 29 skupnih preiskovalnih skupinah;
- Eurojust je ovrednotil in zagotovil finančno podporo Evropske komisije skupnim preiskovalnim skupinam, v katere je bilo vključenih 16 držav članic.

Ob koncu leta 2011 je 10 držav članic izvedlo potrebne ukrepe za uskladitev svojih

nacionalnih pravosodnih sistemov s spremenjenim Sklepom o Eurojustu.

V letu 2011 je bil Eurojustu odobren proračun v višini 31,7 milijonov evrov. Eurojust je za svoje naloge porabil 95,6 odstotkov teh sredstev.

V letu 2011 je v Eurojustu delalo 269 oseb, in sicer:

- 42 tožilcev, sodnikov in policijskih uradnikov z enakovrednimi pristojnostmi, ki so jih imenovalе države članice in jim pomaga 15 dodeljenih nacionalnih strokovnjakov;
- 210 oseb je zaposleno v skladu s Kadrovskimi predpisi EU in jim pomagata dva dodeljena nacionalna strokovnjaka.

Z državo gostiteljico, Nizozemsko, je bil dosežen dogovor za nove prostore v letu 2015, z ustanovami EU pa za zagotavljanje proračunskih sredstev.

V letu 2011 sta v Eurojustovih prostorih pričela delovati sekretariata Mreže skupnih preiskovalnih skupin in Mreže za genocid.

1 Operativne dejavnosti

1.1 Uvod

Eurojustove prednostne naloge v letu 2011 so bile sprejete v luči sklepov Sveta o oceni ogroženosti državljanov EU zaradi kaznivih dejanj. Svet Evropske unije je kot "prednostna področja kaznivih dejanj v EU", ki predstavljajo posebno grožnjo, opredelil terorizem, nedovoljeno trgovino z mamili, trgovino z ljudmi, goljufijo, korupcijo, spletni kriminal, pranje denarja in druge organizirane oblike kaznivih dejanj. Sledi opis obravnave primerov v Eurojustu na teh področjih, vključno s težavami, najboljšo prakso in s tem povezanimi strateškimi ukrepi.

V letu 2011 je Eurojust obravnaval zaprosila držav članic za pomoč v 1441 predloženih primerih. Dve tretjini zaprosil sta

se nanašali na "prednostna področja kaznivih dejanj v EU". V preostalih primerih so bile obravnavane težje oblike kaznivih dejanj, kot so umor, posilstvo in rop. Podrobnejši statistični podatki o obravnavanih primerih in vključenosti držav članic so na voljo v Prilogi.

Medtem ko je bilo skupno število zaprosil za Eurojustovo pomoč v letu 2011 skoraj enako kot v letu 2010, se je pomembno zvišalo število srečanj zaradi koordinacije dela pravosodnih organov ter organov odkrivanja in preгона. Število primerov obravnavanih na koordinacijskih srečanjih se je zvišalo na 204, kar predstavlja 44-odstotno zvišanje v primerjavi z letom 2010 (ko je bilo 141 obravnavanih primerov). Okoli 70 odstotkov koordinacijskih srečanj so se udeležile tri države ali več,

80 odstotkov pa se je nanašalo na prednostna področja kaznivih dejanj.

V letu 2011 je Eurojust tudi pogostejše sodeloval pri ustanovitvi skupnih preiskovalnih skupin (glej poglavje 1.4).

1.2 Pravosodno sodelovanje pri obravnavi primerov v Eurojustu

Eurojust opravlja predvsem operativno delo in obravnava reševanje problemov v primerih težjih oblik čezmejnih kaznivih dejanj. V nekaterih primerih gre za reševanje praktičnih problemov ali posebnosti nacionalnih jurisdikcij. Pri praktični obravnavi primerov so bile ugotovljene v nadaljevanju opisane ovire in najboljše prakse.

1.2.1 Težave in najboljša praksa pri obravnavi primerov v Eurojustu

Ovire, ki se v tem okviru ponavljajo, so zamude pri izvršitvi zaprosil za medsebojno pravno pomoč iz različnih razlogov. Nepopolne pravne in dejanske opredelitve pomembnega gradiva včasih povzročajo zamude pri izvršitvi zaprosil za medsebojno pravno pomoč na območju ene jurisdikcije zaradi pridobivanja dodatnih informacij in pojasnil z območja druge jurisdikcije. Zamude se včasih stopnjujejo zaradi pomanjkanja centraliziranih podatkovnih baz, ki bi omogočile hitre poizvedbe o bančnih računih in drugem premoženju; v drugih primerih lahko pride do zamude, ker je bilo zaprosilo organa izdajatelja v eni državi članici organu izdajatelju v drugi državi članici napačno usmerjeno zaradi neustrezne identifikacije prejemnika. Pravni sistemi na območju ene jurisdikcije včasih preprosto nimajo ustreznega sogovornika v drugi jurisdikciji, težave pri prevajanju, tako pravne kot lingvistične, pa povzročajo dodatno oviro pri izvršitvi zaprosil.

Koordinacijsko srečanje s 14 državami članicami, Norveško, Hrvaško, ZDA in Europolom

Nastale so tudi težave, ki izhajajo iz različnih opredelitev kaznivih dejanj. Na tem področju je Eurojust omogočil dialog med državami prosilkami in zaprosenimi državami ter pomagal pri pojasnitvi opredeli-

tve kaznivih dejanj v vpletenih jurisdikcijah.

Eurojust je velikokrat zagotovil pomoč pri reševanju problemov, pogosto v krat-

kih rokih, in sicer pri oblikovanju in posredovanju zaprosil, ugotavljanju pristojnega nacionalnega organa ter svetovanju o potrebnem dokaznem gradivu v državah prosilkah in državah izvršiteljicah. Vključitev v zahtevne primere že na začetku pomeni, da lahko že v zgodnji fazi ugotovimo težave pravne narave ter v zvezi z dokaznim gradivom in pravočasno izvedemo ustrezne ukrepe. Posebno je treba poudariti pomen tega zgodnjega dialoga med Eurojustom in pravosodnimi organi ter organi odkrivanja in pregona v državi članici. Lahko gre za reševanje zelo praktičnih in neposrednih problemov v določenem primeru, do preučitve taktičnih in strateških napotkov za obravnavo primerov.

Na splošno je Eurojust omogočal izmenjavo informacij z uporabo dveh posebnih orodij: koordinacijskih srečanj in skupnih preiskovalnih skupin. Z organizacijo srečanj praktikov in s spodbujanjem izmenjave informacij o primerih je Eurojust prispeval h krepitvi sodelovanja s praktiki v državah članicah in drugih organih EU.

1.2.2 Koordinacijska srečanja

Kot je že omenjeno, je Eurojust v letu 2011 organiziral koordinacijska srečanja v 204 primerih, kar je občutno višje število kot v predhodnem letu. Ta srečanja še naprej predstavljajo precejšnjo dodano vrednost za pristojne nacionalne organe v čezmejnih primerih. Omogočajo učinkovito in pravočasno izmenjavo informacij, zagotavljajo rešitve za praktične in pravne težave ter pomagajo pri vzpostavitvi zaupanja med pristojnimi organi v različnih državah članicah. Čeprav še vedno ne optimalna, je uporaba opreme za videokonference na koordinacijskih srečanjih omogočala doseganje rezultatov v primerih, ko zaradi operativnih časovnih omejitev ni bilo možno organizirati srečanja vpletenih. Koordinacijska srečanja so pogosto privedla do sklenitve operativnih dogovorov, Eurojust pa jim je sledil v svojih nadaljnjih aktivnostih za zagotovitev uspešne izvedbe s strani nacionalnih organov. Zlasti pomembni so bili dogovori udeležencev koordinacijskih srečanj o ustanovitvi skupnih preiskovalnih sku-

Prvi koordinacijski center

pin. Koordinacijskih srečanj se niso udeležili le predstavniki držav članic, temveč po potrebi tudi predstavniki tretjih držav in organov EU, kot sta Europol in OLAF. Predstavniki tretjih držav so se koordinacijskih srečanj udeležili 45-krat, predstavniki Europa 89-krat, predstavniki OLAF-a pa 8-krat.

Eurojust je zagotovil podporo Italiji in Nizozemski pri aretaciji ene od stotih najbolj iskanih oseb na begu v Italiji. Oseba je bila član organizirane kriminalne združbe *Clan Polverino* iz neapeljske organizacije Camorra. *Clan Polverino* naj bi bil odgovoren za nedovoljeno trgovino z ogromno količino mamil iz Španije v Italijo, umor, protipraven odvzem prostosti, nedovoljeno posedovanje orožja, pranje denarja skozi gospodarsko dejavnost in druge kriminalne dejavnosti. Ukrepi za aretacijo osumljenca so se začeli že v letu 2011, ko je oseba pobegnila med mednarodno policijsko operacijo zoper *Clan Polverino*, čeprav je bilo v Italiji in Španiji aretiranih 40 drugih članov hudodelske združbe.

Osumljenca so izsledili v kraju Zeewolde. Na Eurojustovem koordinacijskem srečanju so predstavniki italijanske in nizozemske policije ter pravosodnih organov izmenjali informacije in načrtovali dejavnosti za aretacijo. Zaradi nemotenega izvajanja operacije so udeleženci srečanja obravnavali in

pojasnili praktične podrobnosti glede izdaje evropskega naloga za prijetje in predajo ter druge potrebne preiskovalne ukrepe, ki so bili zaprošeni.

Italijanski *Carabinieri* so v sodelovanju z nizozemskimi posebnimi policijskimi enotami izvedli racijo v vili, kjer je osumljenec živel pod lažnim imenom s svojo partnerico. Med operacijo so policijski organi zasegli ponarejen potni list, 20 000 evrov in fotografije osebe na begu z vodjo združbe *Clan Polverino*.

Koordinacija v Eurojustu je omogočila uspešno izvedbo operacije, ki predstavlja pomemben korak v boju proti združbi *Clan Polverino*, ki ga od leta 2007 vodi neapeljska protimafijska direkcija ob dragoce ni pomoči španske policije *Guardia Civil* in nizozemskih posebnih policijskih enot. Izmenjava in nato tudi analiza informacij na Eurojustovih koordinacijskih srečanjih sta pripomogli k odkritju vodstva organizirane kriminalne združbe.

1.2.3 Koordinacijski centri

V letu 2011 smo bili priča pomembnemu razvoju koordinacijskih srečanj. Zaradi zagotavljanja okrepljene operativne podpore med izvajanjem ukrepov v različnih državah članicah je Eurojust ustanovil koordinacijske centre. Tehnična oprema v koordinacijskih centrih omogoča Eurojustu varno in takojšnjo povezavo s tožilci, sodniki in policijskimi uradniki. Ker se operativni ukrepi izvajajo v državah članicah, zasegi in aretacije pa zahtevajo nove ravni poizvedovanja, se lahko Eurojust takoj ustrezno odzove z odgovori na nujna vprašanja, kot so: oblikovanje evropskega naloga za prijetje in predajo, izpolnitev zahtev pravne narave in tistih v zvezi z dokazi pri izdajanju odredb za hišne preiskave ali zamrznitvi sredstev na bančnih računih.

Poleg tega je pospešena tudi komunikacija med nacionalnimi pravosodnimi organi, ki izvajajo operativen ukrep, ker je možno brez odlašanja poslati centru poročilo o rezultatih in dogodkih v državah čla-

nicah. To omogoča takojšnjo koordinacijo ob vključitvi vseh sodelujočih organov.

V nekaterih primerih so bili ti centri ustanovljeni v zelo kratkem času, v enem primeru celo v treh urah, kar dokazuje Eurojustove zmogljivosti za hiter odziv na operativne potrebe pravosodnih organov in organov kazenskega pregona v državah članicah.

V letu 2011 je bilo dejavnih sedem koordinacijskih centrov, ki so bili osredotočeni na kazniva dejanja, kot so nedovoljena trgovina z mamili, pranje denarja, tihotapljenje tobaka, goljufija in trgovina z ljudmi.

1.2.4 Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu

Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu določata, da lahko nacionalna predstavništva posamično, kolegij Eurojusta pa kot celota, pripravijo priporočila za pristojne nacionalne organe v zvezi z obravnavanimi primeri. Ta priporočila so lahko dragoceno orodje za izboljšanje pravosodne-

V letu 2010 so francoski carinski uradniki med naključno preiskavo španskega vozila odkrili veliko količino bankovcev z značilnimi sledmi kokaina. Na podlagi poizvedb so ugotovili, da je voznik vozila povezan z organizirano kriminalno združbo, ki deluje v Franciji, Belgiji, Nemčiji in na Nizozemskem. Zaradi zahtevnosti preiskave so stopili v stik z Eurojustom in preko koordinacijskega centra predlagali datum za izvedbo ukrepov.

Junija 2011 je Eurojust organiziral koordinacijski center, povezan s pravosodnimi organi v petih državah

članicah, pri čemer je dragoceno pomoč zagotovila Europolova mobilna pisarna. To je omogočilo takojšnji prenos in koordinacijo informacij med preiskovalnimi in pravosodnimi organi ter sprotno analizo podatkov med izvedbo aretacij in preiskav. V različnih državah članicah je bilo aretiranih devet osumljencev in opravljenih deset sočasnih hišnih preiskav. Zasegli so obsežno dokazno gradivo, premoženje in snovi za izdelavo mamil. Evropski nalogi za prijetje in predajo so bili izdani zoper nemške, kolumbijske, libanonske in turške državljane, ki so bili osumljeni aktivnega članstva v tej veliki in zelo kompleksni mreži.

ga sodelovanja in ponazarjajo nenehen dialog med nacionalnimi predstavniki v Eurojustu in pristojnimi organi v njihovih državah o operativnih zadevah.

V letu 2011 je dialog med pravosodnimi organi in organi odkrivanja in pregona potekal v obliki neformalne in formalne izmenjave. Člen 6 so uveljavljali na različne načine, včasih po začetnih pogovorih

in sestankih z nacionalnimi organi, ali na podlagi vprašanj, ugotovljenih na koordinacijskih srečanjih, ali pa preprosto na podlagi informacij iz zaprosila, prejetega od države prosilke.

Zaradi pomena neformalnih stikov v skladu s členoma 6 in 7 se formalna zaprosila praviloma izdajajo le takrat, ko v določenih državah članicah obstaja postopkov-

na zahteva po zagotovitvi beleženja odločitev za potrebe organov nadzora. V letu 2011 je bilo izdanih 14 formalnih zaprosil v skladu s členom 6 Sklepa o Eurojustu. Nekatera med njimi so navedena spodaj:

Zaprosila za izvedbo preiskav ali kazenskega pregona določenih dejanj – člen 6(1)(a)(i)

Eurojustova nacionalna predstavništva so izdala šest zaprosil v skladu s členom 6(1)(a)(i). V enem primeru je italijansko predstavništvo zaprosilo svoje organe, da preučijo možnost uvedbe preiskave v francoskem primeru trgovine z ljudmi zaradi spolnega izkoriščanja. Na podlagi tega zaprosila se je začela multilateralna preiskava ob naknadni vključitvi Češke, Irske, Italije in Europol.

V treh primerih pranja denarja je Eurojust zaprosil pristojne italijanske organe pregona, da ukrepajo na podlagi informacij, posredovanih s strani portugalskih in nemških organov. Zaprosila so bila izdana tudi v primerih tihotapljenja nezako-

nitih priseljencev povezanih z organiziranim kriminalom, v katere so bile vpletene Nemčija, Avstrija, Grčija, Italija in nekdanja jugoslovanska republika Makedonija (FYROM), ter v primeru tihotapljenja cigaret. V vseh primerih so preiskave uvedli italijanski organi. En primer je opisan v podpoglavju 1.3.7.

Zaprosilo pristojnim organom za soglasje, da ima eden od njih boljše izhodišče za uvedbo preiskav ali kazenskega pregona določenih dejanj – člen 6(1)(a)(ii)

V enem primeru je nacionalno predstavništvo v Eurojustu zaprosilo svoje organe za uvedbo preiskav in kazenskega pregona v zvezi s specifičnimi elementi primera goljufige. Pristojni nacionalni organ je upošteval Eurojustovo priporočilo.

Zaprosila pristojnim organom za koordinacijo med pristojnimi organi vpletenih držav članic – člen 6(1)(a)(iii)

Tri formalna zaprosila so bila izdana v skladu s členom 6(1)(a)(iii) in v vseh pri-

merih so se začele preiskave. Italijanski nacionalni organi so bili zaprošeni, da zagotovijo koordinacijo svojih že obstoječih postopkov z drugimi državami članicami (Belgijo, Bolgarijo in Nemčijo), ki so bile vpletene v francoski primer tihotapljenja cigaret. Podobna pobuda je bila sprožena v primeru davčne goljufige in pranja denarja, v katerega je bilo vključenih osem italijanskih organov in Nizozemska. V dogovoru z nizozemskimi organi je potekala usklajena akcija, številne hišne preiskave pa so bile uspešno izvedene. Tretje zaprosilo je privedlo do uvedbe preiskave nedovoljene trgovine z mamili.

Zaprosila za zagotovitev vseh informacij, ki so potrebne za nacionalne predstavnike, da opravijo svoje naloge – člen 6(1)(a)(v)

Eurojust lahko prejema in posreduje informacije hitro in učinkovito, kar je zelo pomembno za uspešen potek preiskav čezmejnih kaznivih dejanj in bistveno za njegovo osnovno dejavnost. Formalna zaprosila v skladu s členom 6 so bila izdana v treh primerih, in sicer za izmenjavo in-

formacij. V primeru latvijske preiskave korupcije je špansko predstavništvo zaprosilo nacionalne pravosodne organe, da določijo pristojnega nacionalnega tožilca za izmenjavo informacij in zagotavljanje koordinacije. Drug primer med Romunijo in Italijo je bil v zvezi z domnevnim ponarejanjem denarja in plačilnih sredstev. Tretje zaprosilo je nacionalnim organom posredovalo italijansko predstavništvo, in sicer v zvezi s primerom goljufije iz Avstrije.

Zaprosila za izvajanje drugih upravičenih ukrepov za preiskave ali kazenski pregon – člen 6(a)(vii)

V skladu s tem določilom je Eurojust zaprosil italijanske organe, da preučijo možnost začasne predaje v primeru ponarejanja in organiziranega kriminala.

1.2.5 Konvencije o medsebojni pravni pomoči

Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000, vključno s protokolom iz leta 2001, ter Konvencija o medsebojni po-

moči v kazenskih zadevah iz leta 1959 s povezanimi protokoli (Konvenciji o medsebojni pravni pomoči) sta še vedno najpomembnejši pravni podlagi za pravosodno sodelovanje v Evropski uniji, njuno uporabo pa na splošno spodbujajo. Kljub temu pa nenehno prihaja do težav. Vse države članice še vedno niso implementirale Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000, kar lahko povzroči težave pri uporabi pomembnih orodij pravosodnega sodelovanja, kot so videokonference in skupne preiskovalne skupine. Dodatne težave pri uporabi teh Konvencij nastajajo tudi zato, ker niso navedeni roki za izvršitev zaprosil, ter zaradi pomanjkljivih informacij o izvajanju zaprosil. Eurojust je bil pogosto zaprosen za pomoč pri reševanju teh težav.

Pomemben predhodni postopek, ki ga izvaja Eurojust, je vzpostavitev neformalnih stikov z organi, ki predložijo zaprosilo ali ga prejmejo, in sicer zaradi natančnejše opredelitve zaprosila pred formalnim posredovanjem, kar bistveno pospeši čimprejšnjo izvršitev.

1.2.6 Vprašanja v zvezi z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva

Eurojust je pridobil strokovno znanje pri obravnavi ponavljajočega se vprašanja pri čezmejnem pravosodnem sodelovanju: gre za različna pravila o dopustnosti in razkritju dokaznega gradiva in informacij v nacionalnih jurisdikcijah, ki vplivajo na različna področja obravnave kazenskih zadev. Različna pravila o prisluškovanju telefonskim pogovorom in zasliševanju prič so na primer znova povzročale težave pri zbiranju, izmenjavi in dopustnosti dokaznega gradiva. Podobne težave so nastale pri uporabi videokonferenc, dejavnosti tajnih delavcev in zbiranju vzorcev DNK.

Praktične težave pri prevajanju in posredovanju še naprej ovirajo pravosodno sodelovanje med državami članicami. Kot primer lahko navedemo koordinacijsko srečanje, ko so se udeleženci dogovorili o prisluškovanju telefonskim pogovorom, ki so ga nato tudi izvedli. Vendar je bilo to

V enem od najzahtevnejših Eurojustovih primerov nedovoljene trgovine z mamili sta reševanje sporov o pristojnosti in oblikovanje skupnih preiskovalnih skupin privedla do zasegov kokaina v vrednosti več kot 400 milijonov evrov in aretacij 30 članov organiziranih kriminalnih združb.

Organizirana kriminalna združba je pošiljala tone kokaina iz Južne Amerike v Evropo in prala izkupiček v številnih bančnih ustanovah. Med švedsko preiskavo, ki se je začela leta 2008, so odkrili mednarodne razsežnosti primera, v katerega sta bili vpleteni še dve državi članici oziroma Francija in Španija, ter države izven Evropske unije, kot so Kolumbija, ZDA, Švica, Venezuela, Izrael in Andora.

Zaradi zahtevnosti primera je bil Eurojust zaprosen za pomoč. Po koordinacijskem srečanju v Haagu je bila oblikovana skupna preiskovalna skupina v okviru projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin. Prvi uspeh skupine je bil zaseg 1,4 tone kokaina na 15-metrski jadrnici, ki je plula proti Evropi, pri čemer je Eurojust pomagal s strokovnim nasvetom o zakonitosti pomorskega prestrežanja. Pravni okvir skupne preiskovalne skupine je omogočil takojšnjo izmenjavo informacij brez dolgotrajnih postopkov

medsebojne pravne pomoči, kar je eden bistvenih ključev do operativne uspešnosti (pomoč so zagotovile tudi Nizozemska, Malta, Združeno kraljestvo, Estonija, Ciper in Nemčija).

Eurojust je zagotovil podporo preiskavam, ki so potekale več kot tri leta, na svojih 13 koordinacijskih srečanjih, na mnogih pa je sodeloval tudi Europol. Udeleženci srečanj so prispevali k reševanju praktičnih vprašanj pri preiskavah, zlasti tistih v zvezi z morebitnimi spori o pristojnosti. Dosežen je bil dogovor o tem, kje naj bi potekal kazenski pregon, in nato je Kolumbija predala vodjo Švedski.

Rezultat operacije so bile aretacije več kot 30 članov organizirane kriminalne združbe po vsem svetu. Zaradi posredovanja španskih in švedskih organov so bili zamrznjeni bančni računi v okviru preiskav pranja denarja, v petih različnih državah pa so zasegli približno 6 milijonov evrov, in sicer v obliki ponovnih naložb v nepremičnine, diskoteko in druge pravne posle, luksuzna vozila in ladje. Kaže, da je mreža vložila in zapravila najmanj 12 milijonov evrov. Skupna količina zaseženega kokaina je imela ulično vrednost v višini najmanj 450 milijonov evrov.

dokazno gradivo zaupno po domači zakonodaji ene države članice, kar je predstavljalo oviro za posredovanje zapisov drugi državi članici pred sodno obravnavo. Eurojust je uspešno posredoval in omo-

gočil preklic stopnje tajnosti in posredovanje tega gradiva.

Eurojust si je prizadeval rešiti te težave, ne le v konkretnih primerih, temveč tudi

s svojim prispevkom k pogovoru o preoblikovanju sistema pridobivanja čezmejnega dokaznega gradiva, kot je predlog za evropski preiskovalni nalog (EPN). Eurojustovo mnenje o tem osnutku je bilo

objavljeno kot dokument Sveta z dne 4. marca 2011 (6814/11). Več podrobnosti je na voljo v poglavju 2.1.

1.2.7 Preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti

Eurojust je formalno uveljavil svoja pooblastila za pomoč pri preprečevanju in reševanju sporov o pristojnosti le v redkih primerih. Od leta 2002 naprej je Eurojustov kolegij izdal tri priporočila državam članicam glede sporov o pristojnosti; vsa priporočila so bila sprejeta. Vendar so vedno pogostejši primeri, ko imata dve državi članici ali več, pristojnost za določen primer v skladu z domačo zakonodajo. Eurojust je bil pogosto zaprosen za pomoč pri reševanju določenih problemov brez predložitve formalnega zaprosila vpletenim državam članicam.

Koordinacijska srečanja so se prav tako izkazala kot praktično in uporabno orodje za pogovor v zgodnji fazi in dogovor med pristojnimi organi, vpletenimi v vzporedne preiskave. Spore o pristojnosti so reševali

Primer trgovine z ljudmi iz leta 2011 ponazarja, kako lahko s pomočjo Eurojusta premostimo možne spore o pristojnosti. V tem primeru je šlo za trgovino z romskimi ženskami s Češke v Združeno kraljestvo, kjer so jih prisilili v prostitucijo. Za zagotavljanje koordiniranih preiskav je bila ustanovljena skupna preiskovalna skupina. Udeleženci srečanj, ki so potekala v Eurojustu, so obravnavali vprašanja zbiranja dopustnega dokaznega gradiva ter katera jurisdikcija bi imela boljše izhodišče za vodenje primera, ker sta imeli obe državi tehtne razloge

za kazenski pregon. Eurojust je omogočil temeljito razpravo o pravilih o sodni pristojnosti in veljavnih načelih dopustnosti dokaznega gradiva, ki je privedla do sklepa, da bi morala ena stran prevzeti primarno odgovornost za primer. Eurojustova pomoč pri zagotavljanju hitre odločitve o vprašanju spora o pristojnosti je omogočila osredotočanje na takojšnje operativne dejavnosti. Po rešitvi možnega spora o pristojnosti je bila oblikovana skupna preiskovalna skupina in v treh mesecih je bilo aretiranih 11 vodij.

li in preprečevali na podlagi dogovorov, doseženih v okviru skupnih preiskovalnih skupin. Poleg tega je Eurojustova vloga pri preprečevanju sporov o pristojnosti pogosto imela obliko spodbujanja zgodnje, neformalne izmenjave stališč. Ta vloga je okrepljena z uporabo pisnega priročnika v sklopu Eurojustovih *Smernic za odločitve "katera jurisdikcija naj izvede kazenski pregon?"*, ki so bile objavljene

v letnem poročilu iz leta 2003. Smernice vsebujejo koristne napotke glede pristopa pri obravnavi dejavnikov pomembnih za odločitev, ki jih pristojni nacionalni organi pogosto uporabljajo.

Obravnava primerov v Eurojustu dokazuje, da zgodnja izmenjava informacij o medsebojno povezanih preiskavah pripomore k preprečevanju sporov o pristojnosti.

Finski organi so uvedli preiskavo primera nedovoljene trgovine z mamili zoper finske državljane v Španiji. Ko je bil pogrešan finski državljan, ki je te osumljence poznal, so bili španski organi z zaprosilom za medsebojno pravno pomoč zaproseni, da opravijo poizvedbe. Finska državljanica je bila umorjena v Španiji, ker je opozorila španske organe, da jo je skušala novačiti skupina prekupčevalcev z mamili. Domnevni morilci naj bi bili na Finskem. Eurojust je bil zaprosen za pomoč pri reševanju možnega spora med Španijo in Finsko o tem, kje naj bi potekal kazenski pregon. Eurojust je organiziral koordinacijsko srečanje, na katerem so udeleženci po preučitvi pravnih vidikov sprejeli odločitev, da Španija posreduje Finski celotno dokazno gradivo iz predhodnih zaprosil za medsebojno pravno pomoč. Španski organi so se prav tako strinjali, da po izpolnitvi različnih pravnih zahtev prenesejo oba postopka preiskave umora in nedovoljene trgovine z mamili na Finsko. Eurojustova prizadevanja so pripomogla k zagotovitvi kazenskega pregona morilcev v isti državi tako zaradi umora kot zaradi nedovoljene trgovine z mamili.

1.2.8 Prenos kazenskega postopka

Države članice uporabljajo različne pravne podlage za prenos kazenskega postopka, kar lahko povzroči pravne težave. Najpogosteje uporabljeni instrumenti za prenos postopkov so Evropska konvencija o prenosu postopkov v kazenskih zadevah iz leta 1972 in Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 1959 (člen 21), skupaj z zadnjim odstavkom člena 6(1) Konvencije o medsebojni pravni po-

moči iz leta 2000. Nekatere države članice uporabljajo tudi Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu iz leta 2000 (člen 21).

Eurojust omogoča neformalne stike med državami članicami in v okviru tega procesa nacionalna predstavništva preverjajo možnost prenosa pred izdajo formalnega zaprosila. Ne glede na to je lahko postopek prenosa težaven iz različnih razlogov, med drugim tudi zaradi naslednjih dejav-

nikov: zbrano dokazno gradivo mora biti dopustno na sodišču zaprosene države članice, čeprav je pogosto posredovano v neznanem formatu in je predmet različnih postopkovnih pravil; na strani zaprosene države članice mora biti ugotovljen jasen interes za prevzem postopka; treba je upoštevati tudi zelo samoumevno, a hkrati zelo praktično vprašanje, namreč da je treba prevesti celoten spis.

1.2.9 Izmenjava kazenskih evidenc

Čeprav izmenjava kazenskih evidenc po navadi poteka neposredno med državami članicami, je bil Eurojust zaprosen, da v nujnih primerih pospeši ta postopek. V enem primeru je informacije potrebovalo nacionalno sodišče, da omogoči izvršitev kazni za storilca težjega kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost, ki je že bil obsojen zaradi podobnih kaznivih dejanj v drugi državi članici. Podatki, ki so bili posredovani po običajni poti, niso bili dovolj podrobni in natančni glede pravne razvrstitve kaznivih dejanj. Eurojust je lahko v neposrednem stiku s pravosodni-

mi organi že v nekaj urah zagotovil potrebne informacije za sodišče, ki je izreklo kazen. Kljub temu pa lahko pride do zamud, če država članica nima centralizirane podatkovne baze o kazenskih evidencah, na primer če podatke hranijo različni nacionalni organi (na primer policijski in pravosodni organi).

Okvirni sklep Sveta 2009/315/JHA iz leta 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami in Sklep Sveta 2009/316/JHA iz leta 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) morata biti implementirana v vseh državah članicah. V zvezi s tem so

bile ugotovljene težave v primeru, ko je enako dejanje razvrščeno v različne vrste kaznivih dejanj v posameznih državah članicah. Izmenjava informacij je lahko omejena, če se sklicuje na pravna določila v domači zakonodaji brez natančne pojasnitve elementov kaznivega dejanja.

1.2.10 Evropski nalog za prijetje in predajo

V letu 2011 je bilo Eurojustu predloženih 263 primerov v zvezi z ENPP, kar predstavlja skoraj 18 odstotkov vseh Eurojustovih primerov. Večinoma je šlo za zaprosila za Eurojustovo pomoč pri omogočanju izvršitve ENPP-jev. Največ zaprosil je predložilo Eurojustovo poljsko predstavništvo, nato pa francosko predstavništvo. Špansko predstavništvo je prejelo največ zaprosil, sledita pa mu Združeno kraljestvo in Italija.

Kolegij je obravnaval tudi tri vprašanja splošne narave v zvezi z uporabo ENPP-jev. Prvo vprašanje se je nanašalo na zbiranje informacij o tem, kako države

Italijanski organi so uvedli preiskavo o dejavnosti organizirane kriminalne združbe, ki je bila vpletena v tihotapljenje tobaka, ponarejanje dokumentov in zagotavljanje pravne pomoči svojim aretiranim članom. Na določeni točki preiskave se je pokazala potreba po operativnih aktivnostih po vsej Evropski uniji, vključno z usklajeno izvršitvijo ENPP-jev in hišnih preiskav v navzočnosti italijanskih uradnikov, da bi zagotovili dopustnost zbranega dokaznega gradiva v naknadnih sodnih postopkih. Približno 40 ur pred načrtovano realizacijo je bil Eurojust zaprosen za pomoč pri koordinaciji v petih državah članicah (Avstrija, Nemčija, Grčija, Španija in Slovenija).

Nujno ukrepanje je bilo bistveno za uskladitev aretacij na podlagi ENPP-jev, ohranjanje dokaznega gradiva in posledično tudi zagotovitev, da obravnavno sodišče dobi popolno sliko o dejavnosti organizirane kriminalne združbe. V zelo uspešni operaciji je Eurojust v 20 urah združil organe vpletenih držav članic, ki so nato izdali in odobrili ENPP-je in zaprosila. V teku celotne operacije je bila zagotovljena neprekinjena komunikacija med vpletenimi državami članicami. Italijanski organi odkrivanja in pregona pa so dobili dostop do podatkov na različnih lokacijah.

Evropski nalog za prijetje in predajo

članice v praksi obravnavajo vračanje izročenih državljanov ali prebivalcev v državo izvršiteljico (v skladu s členom 5(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/JHA o evropskem nalogu za prijetje in predajo (Okvirni sklep o ENPP)). Drugo vprašanje je bilo, ali naj bi ENPP opredelili kot nalog, izdan zaradi kazenskega pregona ali izreka sodbe, ko je obstajala pravica

do ponovne obravnave ob predaji. Tretje vprašanje je bilo v zvezi z implementacijo in praktično uporabo Okvirnega sklepa 2009/299/JHA, ki spreminja Okvirni sklep o ENPP in njegova določila o pravicah po obsodbah v nenavzočnosti.

Primeri v zvezi z večkratnimi zaprosili za ENPP (člen 16(2) Okvirnega sklepa o ENPP)

V skladu s členom 16(2) Okvirnega sklepa o ENPP lahko izvršitveni pravosodni organ zaprosi Eurojust za mnenje ob odločanju o kraju predaje v primeru ENPP-jev, izdanih zoper isto osebo v dveh ali več državah članicah.

V letu 2011 je bil Eurojust zaprosen za nasvet v štirih primerih v skladu s členom 16(2). Eurojust je v vseh primerih pomagal pri zagotavljanju soglasja organov držav članic o izvršitvi ENPP-jev. V enem primeru je Eurojust s posredovanjem obrazloženega nasveta v 24 urah, ki so ga upoštevali pristojni nacionalni organi, omogočil navzočnost osumljenca na sodni obravnavi nekaj dni pozneje.

Eurojust je pogosto pomagal v zgodnji fazi (in na koordinacijskih srečanjih) pri preudarjanju večih možnih konkurenčnih ENPP-jev in tako preprečil izdajanje večkratnih zaprosil za predajo iste osebe.

Junija 2011 je kolegij sprejel *Smernice za interne postopke pri zagotavljanju Eurojustovega mnenja v primeru večjega števila ENPP-jev* za primere, ko je Eurojust zaprosen za mnenje v skladu s členom 16(2).

Primeri v zvezi s prekoračitvijo rokov (člen 17(7) Okvirnega sklepa o ENPP)

Člen 17(7) Okvirnega sklepa o ENPP določa, da mora država članica o nespoštovanju rokov, določenih v členu 17, obvestiti Eurojust in navesti razloge za zamudo.

V letu 2011 je bilo Eurojustu predloženih 116 primerov prekoračitve rokov. Irska je prijavila največ prekoračitev rokov v skladu s členom 17(7). Druge prijave so Eurojustu predložile Češka, Švedska, Slovaška, Bolgarija in Estonija. Tako kot

je že omenjeno v prejšnjih letnih poročilih, predložitve prijav iz le sedmih držav članic ne pomeni, da so vse druge spoštovale roke v zvezi z ENPP-ji. Statistični podatki EU kažejo, da je število kršitev večje kot število prijav Eurojustu.

Največkrat naveden razlog za prekoračitve rokov so zaprosila za dodatne informacije (potrebne za izvršitev ENPP-ja). Zamude pri izvršitvi nastajajo tudi zaradi potrebe po prevodu pomembnih dokumentov ter zaradi obsega zaprosil posameznim državam članicam in omejenih virov v državah izvršiteljicah.

Vprašanja v zvezi s praktično uporabo ENPP-jev

V nujnih primerih (do katerih redoma prihaja, saj so osebe, na katere se nanaša ENPP, pogostokrat preventivno v priporu) je Eurojust še naprej igral ključno vlogo pri omogočanju izmenjave informacij med nacionalnimi organi, ugotavljanju zahtev izvršitvenih pravosodnih organov in na splošno omogočanju hitre izvršitve ENPP-

jev. Praktiki so vedno bolj seznanjeni z uporabo tega instrumenta, a se včasih soočajo s težavami, ki so bolj praktične (pomanjkljivi ali nepravilni prevodi, pomanjkljive informacije itd.) kot pravne narave. Kljub temu pa nastajajo pravne težave, kot so uporaba pravila specialnosti in sorazmernosti, ter razlike v opredelitvi kaznivih dejanj. Na primer, zatajitev davka na dodano vrednost ni opredeljena v vseh državah članicah kot kaznivo dejanje, ki vpliva na finančne interese EU. Ta razlika lahko privede do zamude, kajti v nekaterih državah članicah bo treba ugotoviti dvojno kaznivost, medtem ko v drugih preverjanje dvojne kaznivosti upošteva člen 2.2 Okvirnega sklepa o ENPP ne bo potrebno.

Eurojust je pri svoji obravnavi primerov ugotovil naslednje primere praktičnih in pravnih težav:

- Neustrezne informacije glede opisa dejstev ali kaznivih dejanj v ENPP-ju.
- Pomanjkljive informacije o obsodbi, zaradi katere je bil izdan ENPP.

- Pomanjkanje natančnih podatkov o obdobju, ki ga je oseba morda že prestala v zaporu v državi izvršiteljici pred predajo, ter posledična negotovost o preostanku kazni, ki jo mora prestati v državi izdajateljici.
- Izrek sodbe v nenavzočnosti in različni pristopi k pravici do ponovne obravnave; nekatere države članice še vedno niso implementirale Okvirnega sklepa 2009/299/JHA, ki spreminja Okvirni sklep o ENPP in njegovih določil o pravici do ponovnega sojenja. Implementacija bi sicer lahko pripomogla k razrešitvi težav.
- Nepravočasno obveščanje o preklicu ENPP-ja, zlasti v primeru aretacije zahtevane osebe.
- Primeri, ko celo po izpustitvi pridržane osebe ni bil naveden razlog za neizvršitev ENPP-ja.
- Finančne in druge izgube za državo izdajateljico, če je bila oseba, zoper katero je bila odrejena predaja, izpuščena proti varščini, vendar ni stopila pred

V primeru *Istaneek v. District Court of Přerov* je sodišče Združenega kraljestva moralo sprejeti odločitev, ali je bil ENPP izdan zaradi kazenskega pregona ali zaradi izvršitve kazni zapora oziroma varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, oziroma pripornega naloga, ko je obstajala pravica do ponovnega sojenja ob predaji (šlo je za obsodbo v nenavzočnosti). Domači organi glede tega vprašanja niso bili soglasni, sprejetje odločitve pa bi imelo pomembne postopkovne posledice (vključno z možnostjo zavrnitve naloga). Ob upoštevanju nasprotujočih si določil nacionalne zakonodaje je sodišče Združenega

kraljestva zaprosilo Eurojust za informacije o zakonodaji in praksi v drugih državah članicah. V nekaj urah po zaprosilu je Eurojust zagotovil informacije o tem, kako bi nacionalna sodišča v drugih državah članicah ukrepala v tem primeru. Češko predstavništvo je v skladu s svojo zakonodajo dalo nasvet o okoliščinah, v katerih oseba, obsojena v nenavzočnosti, lahko zaprosi za ponovno obravnavo, ter ali bi posledično lahko odločitev češkega sodišča v tem primeru štela za pravnomočno. Z Eurojustovo pomočjo je nacionalno sodišče prejelo takojšnje in natančne podatke o splošni praksi v drugih jurisdikcijah EU in konkretni praksi v eni državi članici.

sodišče v skladu z odredbo, ali če je v primeru odvzema prostosti država izvršiteljica izročila napačno osebo.

- Zavrnitev začasne predaje, ki lahko resno ovira napredek preiskav v državi izdajateljici.
- Uporaba različnih poti za posredovanje ENPP-ja brez obvestila o načinu posredovanja.

- Zamude pri prejemanju soglasja za kazenski pregon dodatnih (na novo odkritih) kaznivih dejanj (pravilo specialnosti, člen 27 Okvirnega sklepa o ENPP).

Eurojust je pogosto uspešno sodeloval z uradi SIRENE (uradi za zahteve po dodatnih informacijah pri nacionalnih vnosih). Glavna naloga teh uradov, ustanovljenih v vseh državah na schengenskem območju, je izmenjava dodatnih informacij o

razpisu ukrepov med državami članicami. Enote SIRENE so igrale pomembno vlogo pri praktični izvršitvi ENPP-jev.

1.2.11 Sklepi o zasegu

Eurojust je obravnaval nekaj primerov v zvezi z uporabo določil Okvirnega sklepa Sveta 2003/577/JHA o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v EU. Čeprav so številne državne članice že implementirale določila v svojo zakonodajo, pravosodni organi še vedno uporabljajo tradicionalne oblike medsebojne pravne pomoči za izdajanje zaprosil v zvezi s sklepi o zasegu.

Do tega prihaja zato, ker je sklep o zasegu po navedenem Okvirnem sklepu dojet kot zapleten, predviden obrazec pa uporabniku ni prijazen. Mnogi praktiki tudi menijo, da ima sklep o zasegu omejen obseg in zato ugotavljajo, da je hitrejša in enostavnejša možnost, če vsa zaprosila v zvezi s kazensko zadevo, na primer za preiskave, prisluškovanje telefonskim pogovorom in zasege, vključijo v zaprosi-

lo izdano v skladu s Konvencijami o medsebojni pravni pomoči iz leta 1959 in leta 2000. Kot pomembnejša težava se je izkazalo izdajanje sklepov o zasegu, če se med preiskavo odkrije dokazno gradivo, ki izdajatelju predhodno ni bilo znano.

Izkušnje pri Eurojustovi obravnavi primerov kažejo, da praktiki pogosteje uporabljajo sklep o zasegu, če država izvršiteljica ukrepa nemudoma po prejemu. V tem primeru posreduje Eurojust nacionalnim organom koristne nasvete o različnih postopkih v državah članicah glede določanja prednostne izvršitve sklepov o zasegu. Poročajo, da je v tistih državah, ki imajo centralne registre bančnih računov, možna hitrejša pridobitev informacij o bančnih računih v zvezi z osumljencem, kar omogoča hitrejšo izvršitev zaprosil za zaseg.

1.2.12 Odvzem in vrnitev premoženja

V eni državi članici lahko pride do zamud in drugih ovir pri vračanju premoženja iz druge države članice. Težave pri sodelo-

V Španiji in Belgiji so zoper lastnika velike španske krovne družbe z udeležbo v podjetjih na različnih poslovnih področjih (med drugim tudi gorivo, plin, kmetijstvo, nepremičnine in prehrabna podjetja), in osem drugih oseb potekale preiskave zaradi davčne goljufije, pranja denarja in sodelovanja v hudodelski združbi. Proti odvetnikom iz znane pisarne je bila vložena obtožnica zaradi domnevne ustanovitve mreže družb in izvajanja finančnih transakcij v Panami, na Nizozemskih Antilih, na Nizozemskem in v Švici z namenom prikrivanja la-

stništva premoženja. Obstajal je sum davčne utaje zneska, ocenjenega v višini 2 milijardi evrov, ki je pripadal glavnemu osumljencu. Eurojust je organiziral dve koordinacijski srečanja, katerih so se udeležili nacionalni organi iz Španije, Belgije in Združenega kraljestva in dosegli dogovor o strategiji kazenskega pregona in izvedbi sodnih postopkov v tem zahtevnem primeru. Doslej so bile izdane odredbe o prepovedi razpolaganja s premoženjem v višini 112 milijonov evrov v Belgiji in 10 milijonov evrov v Združenem kraljestvu.

vanju lahko nastanejo zaradi razlik v materialnopravnih in postopkovnih določilih v državah članicah. Medtem ko je v nekaterih državah članicah možen odvzem premoženja nezakonitega izvora, tudi brez pravnomočne obsodbe v kazenskem postopku (zaseg brez obsodbe), v večini držav tega ne dopuščajo. Zato nastajajo očitne težave v primeru zaprosil za čezmejno izvršitev odredb o odvzemu, ki ne temeljijo na obsodbi, če ena država članica, ki izvaja ta postopek, zaprosi za izvršitev državo, ki tega ne izvaja. V praksi

nastajajo težave, ker nekatere države članice nimajo centraliziranih zemljiškoknjižnih podatkov, ki bi omogočili enostavnejše in hitrejšo preverjanje premoženja v lasti osumljencev, in ker je včasih težko doseči dogovor o delitvi premoženja.

V letu 2011 je Eurojust še naprej pomagal nacionalnim organom v njihovih prizadevanjih za odvzem in vrnitev premoženjske koristi iz kaznivega dejanja ter pri reševanju nekaterih težav, omenjenih zgoraj. V letu 2011 je bilo v primerih pre-

Nedovoljena trgovina z mamili – nadzorovana pošiljka

dloženih Eurojustu odvzeto precej premoženja (na primer nepremičnine, luksuzni izdelki) in denarja.

1.2.13 Nadzorovane pošiljke

Skozi vse leto 2011 je Eurojust še naprej zagotavljal pomoč državam članicam v njihovih prizadevanjih za izvršitev čezmejnih

nadzorovanih pošiljk. V skladu s členoma 9c in 9d Sklepa o Eurojustu so lahko nacionalni predstavniki kot pristojni nacionalni organi držav članic pooblaščen za odobritev in usklajevanje nadzorovanih pošiljk.

Kot preiskovalna tehnika so nadzorovane pošiljke zlasti učinkovite v primerih nedovoljene trgovine z mamili. Predstavljajo sredstvo, s katerim lahko pred sodišče privedemo vodje organiziranih kriminalnih združb in ne le kurirje. Še vedno obstajajo velike razlike med državami članicami glede nacionalnih zakonodaj in prakse pri nadzorovanih pošiljkah, kar lahko povzroči težave v mednarodnem sodelovanju, tako na ravni organov odkrivanja in pregonu, kot na ravni pravosodnih organov.

V primerih nadzorovanih pošiljk je vedno potrebno hitro ukrepanje, saj lahko kakršnakoli zamuda ogrozi uspešnost operacije. Praktične težave lahko nastanejo pri ugotavljanju, kateri organi so pristojni za odobritev nadzorovanih pošiljk. V nekaterih državah članicah je za nadzorovane pošiljke potrebno dovoljenje

ali odločitev pravosodnih organov, medtem ko jih v drugih državah odobri policija. Zaradi reševanja tega vprašanja so bili na Eurojustovem seminarju o nedovoljeni trgovini z mamili, ki je potekal oktobra 2011, podani predlogi za imenovanje osrednjih kontaktnih oseb v vseh državah članicah (po možnosti na pravosodni ravni) zaradi odobritve nadzorovanih pošiljk.

Pri teh težavah je zagotavljal Eurojust splošno pomoč in še posebej v primerih v zvezi z dopustnostjo dokaznega gradiva. Na dopustnost lahko neposredno vpliva odobritev nadzorovane pošiljke s strani (ne) pristojnih organov in sorazmernost uporabljenih prikritih preiskovalnih ukrepov. Dodatno težavo predstavlja tudi zamenjava mamil pred izvedbo nadzorovane pošiljke. Zakonodaja nekaterih držav članic dopušča takšno zamenjavo, medtem ko v drugih državah ni dovoljena. Organizacija nadzorovanih pošiljk z vpletenimi tretjimi državami je še posebej težavna. Zato pomaga Eurojust praktikom iz držav članic s svojimi izkušnjami pri čezmejnih operacijah, ki segajo čez meje Evropske unije.

V letu 2011 si je Eurojust redno prizadeval za pojasnitev pravnih zahtev za nadzorovane pošiljke v določenih državah članicah. V enem primeru ni bila možna izvršitev nadzorovane pošiljke, ker v zaprosilu niso bili navedeni podatki, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja zaprosene države. Za preprečevanje takšnih težav lahko države članice svoje primere predložijo Eurojustu in tako omogočijo pripravo zaprosil za nadzorovane pošiljke v skladu s konkretnimi pravnimi zahtevami države članice, v kateri bo pošiljka izvedena.

1.3 Pravosodno sodelovanje na prednostnih področjih kaznivih dejanj

1.3.1 Terorizem

V letu 2011 je bilo Eurojustu predloženih 27 primerov v zvezi s terorizmom, vključno s primeri financiranja terorizma, boj proti terorizmu pa je bil znova obravnavan kot prednostno področje operativnega dela. Število primerov v zvezi s terorizmom je bilo v letu 2011 primerljivi

V nekaterih državah članicah Srednje Evrope so potekale preiskave organizirane kriminalne združbe, ki je svoje partnerje v Turčiji oskrbovala z anhidridom očetne kisline, ki je bistvena predhodna sestavina za proizvodnjo heroína. (Iz ene tone anhidrida očetne kisline lahko proizvedejo približno 400-600 kg heroína). Med preiskavo so ugotovili, da je bilo uporabljeno več kot 30 ton predhodne sestavine. Proizvedeni heroin so nato razposlali v prodajo po vsej Evropski uniji. Prejšnji poskusi organizacije nadzorovane pošiljke predhodne surovine v Turčiji niso bili uspešni.

Ko so slovaški organi prejeli obvestilo o novi načrtovani pošiljki 10 ton anhidrida očetne kisline v Turčijo in povratni pošiljki 300 kg heroína preko Italije, Bolgarije, Romunije, Madžarske, Slovaške in Avstrije, so se obrnili na Eurojust zaradi organizacije čezmejne nadzorovane pošiljke pod nadzorom pra-

vosodnih organov. Eurojust je vključil Europol zaradi analize združljivosti obveščevalnih podatkov z namenom povezovanja preiskav, ki so potekale v drugih državah. Novembra 2011 so se vse vpletene države (vključno s Turčijo) udeležile koordinacijskega srečanja v Eurojustu zaradi dogovora o poteku akcije. Nadzorovana pošiljka anhidrida očetne kisline skozi države članice je potekala po dogovoru, vendar je bila pošiljka zasežena ob prihodu v Turčijo, aretiran pa je bil nedolžni voznik tovornjaka, v nasprotju z dogovori, ki so bili doseženi na koordinacijskem srečanju. Eurojust je igral ključno in aktivno vlogo pri izpustitvi voznika tovornjaka. Čeprav nadaljevanje operacije v Turčiji ni bilo možno, je bilo aretiranih osem vodij v Evropski uniji, zaseženo pa skupno 32 ton anhidrida očetne kisline, vključno z mamili, nedovoljenim orožjem in ponarejenimi dokumenti.

vo s številom v letu 2010 (28). Eurojust je organiziral eno koordinacijsko srečanje zaradi obravnave primera v zvezi s terorizmom (srečanja se je udeležil tudi Europol). Ustanovljena je bila skupna preiskovalna skupina za podporo mednarodni preiskavi, delovala pa je še ena skupna preiskovalna skupina, ustanovljena v predhodnih letih.

Na podlagi informacij, prejetih od Eurojustovih nacionalnih korespondentov za terorizem v skladu s Sklepom Sveta 2005/671/JHA z dne 20. septembra 2005 ter iz odprtih virov, je Eurojust v letu 2011 pripravil tri izdaje Pregleda objavljenih sodb za teroristična kazniva dejanja, v katerem so opredeljeni pomembni primeri na področju terorizma v EU in najboljša praksa z analizami sodnih primerov ter objavljeni podatki o zakonodajnih spremembah na tem področju.

V sodelovanju s skupino za protiterorizem organizira Eurojust taktična in strateška srečanja, ki se jih udeležujejo vodilni tožilci in sodniki ter strokovnjaki

na področju protiteroristične zakonodaje zaradi izmenjave strokovnega znanja in zagotavljanja podpore vsem tistim, ki sprejemajo odločitve v EU, z namenom uspešnejše koordinacije boja proti terorizmu. Aprila 2011 je potekalo taktično srečanje na temo "Militantni ekstremizem/terorizem". V mesecu juliju so se letnega strateškega srečanja udeležili vsi Eurojustovi nacionalni korespondenti za terorizem in preučili rezultate vprašalnika o uporabi spleta med islamističnimi ekstremisti, ki so ga posredovali pravosodni organi EU, ter obravnavali analizo primerov.

Eurojust je podal svoj prispevek k letnemu poročilu koordinatorja EU za boj proti terorizmu, k študiji o *Ocenjenih stroških ukrepov v EU za boj proti terorizmu*, ki jo je uvedel Evropski parlament, ter k Europolovemu Poročilu o razmerah in trendih na področju terorizma 2011 (TE-SAT). Eurojust je dobil status opazovalca na srečanjih odbora strokovnjakov Sveta Evrope za boj proti terorizmu (CODEXTER).

1.3.2 Nedovoljena trgovina z mamili

V letu 2011 je bilo predloženih 242 primerov nedovoljene trgovine z mamili, kar pomeni, da je nedovoljena trgovina z mamili najpogostejša vrsta kaznivih dejanj v primerih obravnavanih pri Eurojustu in predstavlja 16,8 odstotka skupnega števila. Število primerov se je nekoliko znižalo v primerjavi z letom 2010 (254), čeprav se je število koordinacijskih srečanj na področju nedovoljene trgovine z mamili zvišalo z 39 (2010) na 50 (2011). V letu 2011 je bilo ustanovljenih sedem skupnih preiskovalnih skupin za primere nedovoljene trgovine z mamili v primerjavi s samo tremi v letu 2010.

V sodelovanju s poljskim predsedstvom Evropske unije je Eurojust oktobra 2011 organiziral strateški seminar v Krakovu, in sicer v okviru projekta *Krepitev dejavnosti Eurojusta v primerih nedovoljene trgovine z mamili*. Zaradi opredelitve najpomembnejših izzivov in rešitev so bili v projektu analizirani in ocenjeni podatki in izidi Eurojustovih koordinacijskih srečanj

o primerih nedovoljene trgovine z mamili v obdobju od 1. septembra 2008 do 31. avgusta 2010. Končno poročilo projekta, vključno z razpravami na seminarju v Krakovu in rezultati analize obravnavanih primerov, bo na voljo v letu 2012.

Eurojust sedaj sodeluje v vseh Europolovih analitičnih delovnih aktih na področju nedovoljene trgovine z mamili (v letu 2011 se je vključil v AWF Heroin in AWF Cannabis). Eurojust je tudi prispeval k pripravi evropskega pakta proti sintetičnim drogam ter k seminarjem Evropske komi-

sije o reviziji zakonodaje EU o nedovoljeni trgovini z mamili. Eurojust je prav tako okrepil sodelovanje z Evropskim centrom za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) (v letu 2011 so potekali medsebojni obiski) ter še naprej zagotavljal podporo CEPOL-ovem usposabljanju.

1.3.3 Trgovina z ljudmi

V letu 2011 je bilo predloženih 79 primerov trgovine z ljudmi, najpogosteje povezanih s spolnim izkoriščanjem. Čeprav se je število primerov v primerjavi z letom

Avgusta 2010 je francoska policija ustavila tovornjak z več kot 2 000 kg kanabisa. Ugotovljene so bile povezave z Belgijo, Nizozemsko, Litvo in Estonijo, Eurojust pa je bil zaprosen za pomoč. V Eurojustu so potekala tri koordinacijska srečanja z udeležbo Europa zaradi izmenjave informacij za boj proti celotni kriminalni združbi. Med izmenjavo informacij so odkrili vpletenost nizozem-

ske organizirane kriminalne združbe in potrebo po ustanovitvi skupne preiskovalne skupine. Skupina je bila oblikovana februarja 2011, financirana pa je bila iz Eurojustovih sredstev za podporo operativnim dejavnostim. Maja 2011 je bilo aretiranih nekaj oseb v Belgiji in Franciji, na Nizozemskem pa so bile izvršene odredbe za hišne preiskave. Sledilo je razbitje kriminalne združbe.

Obisk Myrie Vassiliadou, koordinatorke EU za boj proti trgovini z ljudmi (Evropska komisija)

2010 nekoliko znižalo (87 primerov), se je število koordinacijskih srečanj na tem področju skoraj podvojilo, in sicer s 13 v letu 2010 na 24 v letu 2011. V letu 2011 je bilo skupno šest skupnih preiskovalnih skupin, ki so obravnavale primere trgovine z ljudmi.

Kriminalna združba z večinoma vietnamskimi vodjami je pošiljala nezakonite priseljence s ponarejenimi dokumenti in jih tihotapila preko Vzhodne Evrope v Evropsko unijo. Povezana skupina iraških Kurdiv je tihotapila priseljence iz Belgije in Francije v Združeno kraljestvo za ceno od 2 000 do 3 000 evrov za vsak nezakonit vstop. Francoski preiskovalni sodnik v mestu Lille je zaprosil Eurojust za sodelovanje v primeru, ki je segal čez vso Evropsko unijo in bil povezan s tretjimi državami.

Eurojust je organiziral koordinacijsko srečanje z vsemi vpletenimi organi. Določili so dan za usklaje-

no akcijo proti organizirani združbi, pri čemer je bil Eurojust koordinacijski center, in sprejeli odločitve o kraju kazenskega pregona. Ob podpori Eurojusta in Europolu so policijski uradniki in preiskovalni sodniki ukrepali v Franciji, Združenem kraljestvu, Češki, Nemčiji in na Madžarskem. Eurojust je priporočil takojšnjo izdajo in izvršitev zaprosil in nalogov. Aretiranih je bilo 40 osumljenih vodij, evropski nalogi za prijetje in predajo so bili izvršeni, hišne preiskave pa opravljene. Čeprav to ni bil glavni cilj preiskave, so odkrili ogromno pokrito območje za pridelavo kanabisa, ki je bila s tem prekinjena.

Dne 18. oktobra 2011 so se pod pokroviteljstvom poljskega predsedstva predstavniki Eurojusta in drugih agencij Sveta za pravosodje in notranje zadeve, JHA, CEPOL, Evropski urad za podporo azilu, Evropski inštitut za enakost spolov, Europol, Agencija Evropske unije za temeljne pravice, FRA, in Frontex) udeležili petega Evropskega dneva proti trgovini

z ljudmi pri koordinatorju EU za boj proti trgovini z ljudmi. V okviru dogodka je potekal pogovor med vodjami agencij JHA, podpisana je bila skupna izjava Eurojusta in drugih organov, bile pa so organizirane tudi tri delavnice. Eurojust je v sodelovanju z Europolom predsedoval delavnici o preiskavah in kazenskem pregonu kaznivih dejanj trgovine z ljudmi.

Nekateri menijo, da obseg preiskav in kazenskega pregona trgovine z ljudmi ni zadosten, ker se žrtve obravnavajo kot storilci kaznivih dejanj prostitucije ali nezakonitega priseljevanja. Za preučitev tega vprašanja je Eurojustova skupina za boj proti trgovini z ljudmi in drugim povezanim kaznivim dejanjem uvedla strateški projekt *Eurojustova dejavnost v boju proti trgovini z ljudmi*, katerega cilj je ugotoviti možne pravne in praktične ovire pri kazenskem pregonu trgovine z ljudmi v EU in ponuditi rešitve. Projekt bo zaključen leta 2012.

1.3.4 Goljufija

V letu 2011 je bilo predloženih 218 primerov v zvezi z goljufijami, število primerov pa se je zvišalo v primerjavi z letom 2010, ko jih je bilo zabeleženih 204. "Goljufija" obsega različna kazniva dejanja, vključno z utajo davka, računalniškimi goljufijami, kvalificiranimi oblikami utaje davkov, poverbami in goljufijami na področju utaje DDV-ja. Število koordinacijskih srečanj o kaznivih dejanjih goljufije se je zvišalo s

17 v letu 2010 na 58 v letu 2011. Eurojust je v letu 2011 ustanovil štiri skupne preiskovalne skupine za omogočanje preiskav v primerih goljufije.

V okviru splošne skupine kaznivih dejanj goljufije je najpomembnejša utaja DDV-ja. V letu 2011 je bilo organiziranih 24 koordinacijskih srečanj na tem področju, kar verjetno odraža vpliv tega kaznivega dejanja na prihodke držav članic.

V letu 2011 je Eurojustova skupina za finančna in gospodarska kazniva dejanja dokončala strateški projekt o spodbujanju izmenjave informacij in medsebojni pravni pomoči med pravosodnimi organi držav članic EU na področju utaje DDV-ja. Strateškega seminarja, ki je potekal 28. marca, so se udeležili praktiki iz vseh držav članic in Europol, z namenom ugotavljanja trenutnih pravnih in praktičnih ovir pri preiskavah in kazenskem pregonu utaje DDV-ja, zlasti pri tako imenovanih goljufijah vrste davčni vrtljak. Oblikovali so priporočila, vključno z uskladitvijo opredelitev, stopnjami sank-

cij in roki zastaranja v državah članicah na področju utaje DDV-ja; pokazala se je potreba po uveljavitvi pravnega okvira za preiskave in kazenski pregon čezmejnih primerov utaje DDV-ja v vseh državah članicah, ne glede na kraj storitve kaznivega dejanja in nastanka izgube. S podporo Eurojusta in Europol je potrebno čim prej uvesti čezmejno policijsko in pravosodno sodelovanje.

1.3.5 Korupcija

V letu 2011 je bilo predloženih 26 primerov korupcije, kar predstavlja nekoliko manjše število v primerjavi z 31 primeri v letu 2010. V skladu s trendom naraščajočega poudarka na koordinacijski dejavnosti Eurojusta, se je precej zvišalo število koordinacijskih srečanj, in sicer z 11 v letu 2010 na 19 v letu 2011.

Direktorji nizozemske družbe so bili osumljeni vpletenosti v Ponzijevo shemo. 800 investorjev so prepričali, da vložijo sredstva v goljufive naložbe v skupni vrednosti 200 milijonov evrov. Investorje so pritegnili s televizijskimi oglasi, nizozemsko televizijsko oddajo "Poslovni razred" in na "Milijonarskih sejnih". Nizozemska družba je prav tako imela svoja prodajna mesta po vsej Evropi. Ker je šlo za mednarodno goljufijo (vpletenost najmanj štirih držav članic in štirih tretjih držav), je bil Eurojust zaprosen za pomoč. Po koordinacijskem srečanju v Eurojustu je bila sprejeta odločitev o organizaciji koordinacijskega centra v Haagu.

Dne 27. septembra 2011 so pravosodni organi in policijski uradniki v osmih državah izvedli skupno operacijo. Na Nizozemskem so potekale preiskave šestih zasebnih prebivališč, poslovnih prostorov petih družb in odvetniške pisarne. V Švici so preiskali zasebno prebivališče in poslovne prostore dveh družb. Sočasne preiskave so potekale tudi v Belgiji, Španiji, Združenem kraljestvu, Turčiji, ZDA in Dubaju. Eurojust je iz koordinacijskega centra zagotovil takojšnjo uskladitev preiskav in aretacij. Rezultat operacije je bil zaseg premoženja, kot so nepremičnine, avtomobili in precejšnje vsote gotovine na bančnih računih na območjih različnih jurisdikcij pristojnosti.

Zoper štiri člane Evropskega parlamenta so bile podane prijave zaradi domnevne korupcije na podlagi preiskave, ki so jo opravili novinarji. Evropski parlament (EP) je zanikal pravico OLAF-a, da v primeru izvede administrativno preiskavo brez sklepa nacionalnih pravosodnih organov in ni dovolil uradnikom za boj proti goljufijam, da preiščejo pisarne osumljenih članov. Pristojni nacionalni organi v vpletenih državah članicah so uvedli preiskave in Eurojust je prejel primer s prošnjo za pomoč. Na predlog Eurojusta je avstrijski pravosodni organ zaprosil

OLAF za strokovno podporo, zlasti pri preiskavi prostorov Evropskega parlamenta. S pomočjo OLAF-a in Eurojusta so francoski in belgijski organi v kratkem času opravili preiskavo prostorov Evropskega parlamenta, tako kot so zahtevali avstrijski pravosodni organi. S podporo OLAF-a in Eurojusta je bilo organizirano koordinacijsko srečanje udeležencev iz Avstrije, Romunije, Slovenije, Belgije in Francije. OLAF je prispeval k uspešni in pravočasni preiskavi prostorov Evropskega parlamenta, ki so jo odredili nacionalni organi. Primer še ni zaključen.

onemogočanje informacijskih sistemov. Eurojust je prispeval k boju proti obema vrstama spletnega kriminala in sodeloval v pobudah za premagovanje tovrstnih groženj na ravni EU. Eurojust je še naprej sodeloval pri Evropski platformi za spletni kriminal, vključno s sistemom za poročanje o spletnem kriminalu (I-CROS) in Europolovim analitičnim delovnim aktom CYBORG. Poleg tega pa je zagotovil svoj strokovni prispevek h pogovorom o ustanovitvi Evropskega centra za spletni kriminal.

Skupna preiskovalna skupina za korupcijo, ki je bila predhodno ustanovljena v Eurojustu, je dosegla uspeh v letu 2011, ker je podjetje iz države članice plačalo poravnava v višini približno 3 milijonov evrov v zvezi s čezmejn timerom korupcije globalnih razsežnosti.

1.3.6 Spletni kriminal

V letu 2011 je bilo predloženih 24 primerov v primerjavi z 32 v letu 2010. Število

Eurojustovih koordinacijskih srečanj pa se je izrazito zvišalo, in sicer z 1 v letu 2010 na 10 v letu 2011. Med letom je Eurojust sodeloval v dveh skupnih preiskovalnih skupinah.

Izraz "spletni kriminal" se nanaša na dve vrsti kaznivih dejanj: uporaba spleta za storitev "tradicionalnih" kaznivih dejanj, kot so goljufija, ponarejanje, objava grdiva o spolni zlorabi itd. in uporaba elektronskih medijev za motenje ali popolno

1.3.7 Pranje denarja

V letu 2011 je bilo predloženih 122 primerov pranja denarja v primerjavi s 146 v letu 2010. Glede na skupno število primerov je bilo pranje denarja četrto najpogostejše kaznivo dejanje (po nedovoljeni trgovini z mamili, goljufiji in trgovini z ljudmi). Število ni presenetljivo, saj morajo organizirane kriminalne združbe zakoniti dobičke iz kriminalne dejavnosti in hkrati tudi financirati prihodnje kriminalne posle. Za doseganje teh ciljev morajo

organizirane kriminalne združbe pogosto pošiljati sredstva čez mejo. V letu 2011 je bilo organiziranih 27 koordinacijskih srečanj (v letu 2010 jih je bilo 30). V letu 2011 sta bili ustanovljeni dve skupni preiskovalni skupini, še dve skupini pa sta obravnavali pranje denarja v zvezi z nedovoljeno trgovino z mamili.

Horizontalni način pranja denarja je poudarjen v Oceni ogroženosti zaradi organiziranega kriminala (OCTA) iz leta 2009, ter v Oceni ogroženosti zaradi ruskega organiziranega kriminala (ROCTA) iz leta

Hakerji so napadli nacionalne registre pravic za trgovanje z emisijskimi kuponi na Češkem, v Avstriji, Nemčiji, Grčiji, Romuniji, Franciji in Združenem kraljestvu. Iz češkega registra pravic za trgovanje z emisijskimi kuponi so ukradli okoli 1 175 000 dovoljenj (v vrednosti približno 18 milijonov evrov) in jih prenesli na račune v različnih evropskih državah. Mnoge so izsledili v Nemčiji, Estoniji in Združenem kraljestvu.

Način storitve teh napadov v sedmih državah članicah je bil skoraj enak, pri čemer so storilci uporabljali podobne in zahtevne postopke. Obstajala je veli-

ka verjetnost, da so ti napadi medsebojno povezani. Med preiskavo primera je češki tožilec potreboval informacije iz drugih držav članic in zaprosil Eurojust za koordinacijo in pomoč pri pravosodnem sodelovanju. Eurojust je spremljal in (v sodelovanju z Evropsko pravosodno mrežo, EJN) pomagal pri izvršitvi pravosodnih zaprosil v Nemčiji, Estoniji in Združenem kraljestvu, tako da so bila ukradena dovoljenja delno zasežena in vrnjena žrtvam. Zaradi čezmejnih razsežnosti primera so bile izvedene dodatne poizvedbe o tatvini osebnih podatkov prek interneta (»phishing«) in hekerskih dejavnosti. Eurojust bo v tem primeru še naprej nudil svojo pomoč.

2008, pranje denarja pa je Svet Evropske unije opredelil kot eno od prednostnih nalog EU v letih 2010-2011 v boju proti organiziranemu kriminalu.

1.3.8 Druge organizirane oblike kaznivih dejanj

Eurojustu je bilo predloženih 197 primerov, ki sodijo v kategorijo "druge organizi-

rane oblike kaznivih dejanj", v primerjavi z 233 primeri v predhodnem letu. Število koordinacijskih srečanj se je bistveno zvišalo s 13 v letu 2010 na 56 v letu 2011. Ustanovljeno je bilo šest skupnih preiskovalnih skupin za boj proti organiziranim kriminalnim združbam.

Pri obravnavi statističnih podatkov na tem področju je potrebna posebna pozornost.

Zoper italijanske državljane s prebivališčem v Nemčiji je potekala preiskava zaradi utaje DDV-ja in pranja denarja v zvezi z obsežno trgovino z vozili. Ko so nemški tožilci stopili v stik s svojimi kolegi v Italiji, so naleteli na pravno težavo pri izvršitvi. Ta je bila predložena Eurojustu v obravnavo. Po opravljeni analizi je Eurojust italijanskim pravosodnim organom svetoval, da preučijo možno uvedbo vzporedne preiskave. Eurojust je nato organiziral koordinacijsko srečanje, na katerem so dosegli dogovor o nadalj-

njih dejavnostih in datumu akcije, organizirane preko koordinacijskega centra v Eurojustu.

Koordinacijski center je omogočil takojšnjo izmenjavo informacij in dokaznega gradiva med policijskimi in pravosodnimi organi v vpletenih državah članicah ter takoj nato analizo zbranih podatkov. Rezultat sočasnih operacij je bila aretacija glavnega osumljenca v Nemčiji, ki so ga obtožili pranja denarja. Poleg tega so potekale številne preiskave v obeh državah čla-

nica (5 v Nemčiji in 20 v Italiji), tako na domovih glavnih osumljencev kot v pisarnah družb, ki so bile vpletene v nezakonito trgovino. Zaseženo je bilo dokazno gradivo, več računalnikov in premoženje v vrednosti približno 300 000 evrov, nemški bančni račun pa je bil zamrznjen. Eurojust je bil katalizator uspešne skupne operacije in bo še naprej spremljal potek dveh vzporednih preiskav zaradi zagotovitve najboljših možnih rezultatov na pravosodni ravni.

Bolgarski organi so zaprosili Eurojust za pomoč v primeru organizirane kriminalne dejavnosti goljufije z identiteto, nedovoljenega prepisa zapisa bančne kartice in ponarejanja evrov. Vodja je bil oseba z dvojnimi državljanstvom (Bolgarije in nekdanje jugoslovanske republike Makedonije), ki je živel v Španiji. Eurojust je navezal stike z bolgarskimi organi in poma-

gal pri oblikovanju skupne preiskovalne skupine med bolgarskimi in španskimi organi, Eurojustom in Europolom.

Po srečanju skupne preiskovalne skupine v aprilu 2011 so organi ugotovili, da tudi nemški organi izvajajo preiskavo zoper osumljenca. Eurojust je hitro vključil svoje nemško pred-

stavništvo, ki je navezalo stike z nacionalnimi organi. Nato so nemški organi aretirali bolgarske državljane in državljane tretjih držav, ki so imeli v posesti skoraj 300 000 ponarejenih evrov. Eurojustova vključitev in pomoč pri uskladitvi ukrepov med nacionalnimi organi kazenskega pregona sta omogočili uspešen zaključek bolgarske preiskave.

“Druge organizirane oblike kaznivih dejanj” se očitno nanašajo na preostale kaznive dejavnosti, ki ne sodijo v področja

organiziranega kriminala, kot so nedovoljena trgovina z mamili, trgovina z ljudmi ali pranje denarja.

V tem okviru si je Eurojust prizadeval za boljše evidentiranje podatkov o organiziranem kriminalu. V sklepih k

Maja 2009 so pirati v Adenskem zalivu napadli nizozemsko ladjo *Marathon*. Nizozemski organi so preučili dve glavni možnosti: (1) vojaški poseg zoper pirate, ali (2) pogajanja s pirati, ki so zahtevali večmilijonsko odkupnino v ameriških dolarjih. Lastnik ladje se je odločil za pogajanja o osvoboditvi po plačilu odkupnine. Odkupnina je bila plačana in kljub smrti enega člana posadke ni bilo nobenih aretacij. Nizozemski lastnik ladje je nizozemskim organom prijavil napad kot izsiljevanje, pri čemer je bil uveden postopek na območju nizozemske sodne pristojnosti. Med preiskavo so ugotovili identiteto številnih piratov, povezanih z drugimi primeri, ki so bili predmet preiskav v Nemčiji in Belgiji.

V tem primeru je bilo organiziranih več koordinacijskih srečanj z izmenjavo operativnih informacij o nači-

nu delovanja, imenih osumljencev itd. Pomembno dejstvo je, da je Eurojust vzpostavil forum za izmenjavo izkušenj tožilcev na področju pomorskega piratstva o dokaznem gradivu in pravnih problemih, ki nastajajo na njihovih območjih sodne pristojnosti, ter o razmerah na ladji, vidikih aretacije in predaje, centrih za pridržanje, ugotavljanju identitete osumljencev, ugotavljanju in domnevah glede starosti (ki bi lahko vplivale na kraj sodne obravnave in pravni status osumljenih piratov) itd. Preučili so pomen partnerstva z drugimi udeleženci, kot je vojna mornarica, zavarovalnice, pristaniški organi itd. ter preiskovalna orodja za izsleditev finančne koristi iz piratstva. Ob upoštevanju opredelitve skupnih ciljev na srečanjih v Eurojustu je bila novembra 2011 ustanovljena skupna preiskovalna skupina med Nizozemsko in Nemčijo.

Eurojustovemu letnemu poročilu 2010 je Svet podprl Eurojustov namen, da izboljša svoja statistična orodja in Svetu posreduje natančnejše podatke o tovrstnih kaznivih dejanjih. V letu 2011 se je nadaljevalo delo na tem področju, zlasti s pripravo novega seznama kaznivih dejanj v sistemu za upravljanje primerov (CMS), ki je prilagojen Eurojustovim potrebam in ga je odobril kolegij.

Ne glede na težave pri evidentiranju "drugih organiziranih oblik kaznivih dejanj" je jasno, da organiziran kriminal ostaja eno najpomembnejših prednostnih področij kaznivih dejanj v Eurojustu in je potrebno dejstvo, da je boj proti posebnim organiziranim kriminalnim združbam ena od prednostnih nalog Evropske unije na tem področju.

1.4 Skupne preiskovalne skupine

V letu 2011 je bilo z Eurojustovo pomočjo ustanovljenih 33 novih skupnih preiskovalnih skupin. Na podlagi člena 9(f)

Eurojustova kontaktna oseba za zaščito otrok – Kazniva dejanja zoper otroke

V letu 2011 je bilo predloženih 33 primerov kaznivih dejanj zoper otroke, vključno z dvema primeroma, ki ju je predložila Norveška. Od leta 2004 je bilo Eurojustu predloženih skupno 169 primerov v zvezi z otroki, vključno s 6 primeri, ki jih je predložila Norveška. Najpogostejše vrste kaznivih dejanj, v katere so vpleteni otroci, so spolna zloraba, vključno s posilstvom in spolnim izkoriščanjem, zloraba fotografij otrok (otroška pornografija) in trgovina z ljudmi.

V letu 2011 je Eurojustova kontaktna oseba za zaščito otrok okrepila sodelovanje Eurojusta z Evropskim finančnim združenjem zoper spolno izkoriščanje otrok v komercialne namene s pomočjo spleta (EFC). Združenje EFC je bilo ustanovljeno leta 2009 za boj proti komercialni zlorabi fotografij otrok na spletu. V letu 2011 je bila vzpostavljena nova struktura združenja EFC, ki je bolj osredotočena na izvajanje nadaljnjih aktivnosti organov odkrivanja in kazenskega pregona ter pravosodnih organov.

Na temelju operativne uspešnosti, kot na primer v operaciji »Izgubljeni deček«, ko je bila razbita pedofilska mreža in pred spolno zlorabo rešenih več kot 70 otrok v Evropski uniji, so bili vzpostavljeni stiki z oddelkom za spolno izkoriščanje in zlorabo otrok pri ministrstvu za pravosodje ZDA in z drugimi vladnimi agencijami ZDA ter z nevladnimi organizacijami.

Eurojust je organiziral taktično srečanje o potujočih storilcih kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost otrok, osredotočeno na spolni turizem, ko pride do spolne zlorabe otrok v tretji državi (pogosto v državah v razvoju), kazenski pregon pa se izvaja v storilčevi državi članici. Udeleženci so preučili praktične ovire, s katerimi se srečujejo pravosodni organi držav članic v teh primerih (zlasti če ni sporazumov o sodelovanju s tretjimi državami), vlogo Eurojusta pri reševanju teh težav, povezanih z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva, ter vprašanja ugotavljanja identitete in varnosti žrtev. Udeleženci so poudarili pomen Eurojustove mreže kontaktnih oseb s tretjimi državami in sodelovanje z lokalnimi nevladnimi organizacijami.

Sklepa o Eurojustu so Eurojustovi tožilci, sodniki in policijski uradniki sodelovali v 29 skupnih preiskovalnih skupinah. Dve državi izven Evropske unije sta se udeležili multilateralne skupne preiskovalne skupine s podporo Eurojusta. Nenehno naraščajoče število skupnih preiskovalnih skupin, ustanovljenih s pomočjo in sodelovanjem Eurojusta, dokazuje boljše seznanjenost nacionalnih organov s tem instrumentom in večjo pripravljenost za uporabo teh skupin pri operativnem delu.

Večje število skupnih preiskovalnih skupin kaže tudi na dejstvo, da se praktiki organov za odkrivanje in kazenski pregon ter pravosodnih organov obračajo na Eurojust kot referenčno točko pri odločitvah o primernosti skupnih preiskovalnih skupin. Ta vidik je bil poudarjen v letu 2011 z ustanovitvijo sekretariata Mreže skupnih preiskovalnih skupin v Eurojustu (*glej* tudi poglavje 2.2.2).

Eurojust je praktikom skupnih preiskovalnih skupin pomagal na različne načine, na primer pri pripravi, spreminjanju in

podaljševanju veljavnosti sporazumov o ustanovitvi skupnih preiskovalnih skupin. Dejavnost Eurojusta na področju skupnih preiskovalnih skupin zagotavlja strokovno znanje, ki mu omogoča svetovanje o možnih pravnih ovirah in pomoč pri preprečevanju drugih težav.

Glede na obravnavo primerov v Eurojustu se na tožilski in pravosodni ravni ponavljata dve vprašanji v zvezi s skupnimi preiskovalnimi skupinami: dopustnost dokaznega gradiva in razkritje informacij. Dopustnost dokaznega materiala je pomembna tema pogovorov na koordinacijskih srečanjih. Pri sodelovanju različnih pravosodnih sistemov je bistven vnaprejšnji dogovor o pogojih za uvedbo določenih preiskovalnih ukrepov, tako kot zagotovitev nedvoumnega medsebojnega razumevanja pri postopkovnih vprašanjih. Glede dopustnosti prisluškovanja telefonskim pogovorom ali gradiva, pridobljenega na podlagi odredbe o hišni preiskavi, lahko na primer veljajo različna pravila v državah članicah. Eurojustova vključitev v zagotavljanje strokovnih nasvetov o teh

Podpisovanje sporazuma o skupni preiskovalni skupini med Bolgarijo in Nizozemsko

vprašanjih je bistvena, vključno z morebitnim priporočilom, da ustanovitev skupne preiskovalne skupine ni primerna. Če nacionalne pravne zahteve za določene vrste preiskav niso v skladu s predvidenimi dejavnostmi skupnih preiskovalnih skupin, je treba upoštevati možnost vzporednih preiskav ali tradicionalnih postopkov medsebojne pravne pomoči.

Drugo praktično vprašanje, s katerim se redno srečujejo udeleženci Eurojustovih koordinacijskih srečanj, se nanaša na razkritje občutljivih podatkov v zvezi s primerom. Ker je takojšnje posredovanje informacij najpomembnejša prednost skupnih preiskovalnih skupin, se morajo člani teh skupin že na začetku zavedati obsega in časovnega okvira razkritja občutljivih informacij zagovornikom in sodiščem v skladu z nacionalno zakonodajo vpletenih držav članic. Strokovno poznavanje nacionalnih pravil o razkritju je bistveno, če želimo preprečiti situacijo, ko morajo organi ene države članice razkriti občutljive informacije, ki jih organi druge države članice nameravajo razkriti šele v poznejši fazi. To strokovno znanje je pomembno za vpliv na sodne postopke, a tudi zato, ker lahko nepričakovano razkritje ogrozi obsežne preiskave v eni državi članici in celo izpostavi vire informacij tveganju telesne poškodbe ali smrti.

Še en pomislek glede razkritja je, da imajo morda domači organi pomembne informacije, niso pa vključeni v skupno

preiskovalno skupino. V teh primerih morajo biti doseženi jasni dogovori o naknadni obravnavi vseh informacij, razkritih v okviru čezmejne preiskave skupne preiskovalne skupine. Šele potem, ko je doseženo razumevanje različnih nacionalnih pravil o razkritju, lahko nacionalni organi izmenjajo občutljive podatke. Eurojust pomaga državam članicam pri izboljšanju ozaveščenosti o posledicah različnih pravil o razkritju z nasveti o skrbni pripravi dokumentacije skupnih preiskovalnih skupin ter tako tudi pri preprečevanju nepričakovanega razkritja in morebitnega ogrožanja tistih, ki so posredovali informacije zoper organizirane kriminalne združbe.

V okviru nadaljevalnega programa za spodbujanje uporabe skupnih preiskovalnih skupin, sta Eurojust in Europol oktobra 2011 organizirala sedmo letno srečanje Mreže nacionalnih strokovnjakov za skupne preiskovalne skupine. Udeleženci plenarnega zasedanja so obravnavali operativne vidike skupnih preiskovalnih skupin, na primer sodelovanje tretjih držav in posebne operativne ovire, s kate-

rimi se srečujejo pri dejavnosti skupnih preiskovalnih skupin. Tako kot v predhodnih letih, je vsaka organizacija organizirala eno delavnico. Tema ene delavnice je bila *Pravne in praktične ovire pri ustanovitvi in delu skupne preiskovalne skupine ter rešitve v zvezi z dokaznim gradivom*, tema druge pa *Skupne preiskovalne skupine in njihovo sodelovanje z zunanjimi partnerji*. Srečanje se je zaključilo s plenarnim zasedanjem o storitvah, ki so na voljo strokovnjakom skupnih preiskovalnih skupin. Sekretariat Mreže skupnih preiskovalnih skupin je predstavil podporo, ki je na voljo za ustanovitev in delo skupnih preiskovalnih skupin. Eurojust je bil dejaven tudi na področju usposabljanja o skupnih preiskovalnih skupinah, zlasti v okviru seminarjev in konferenc Evropske policijske akademije (CEPOL).

Eurojust in finančna podpora delovanju skupnih preiskovalnih skupin

Poleg svetovanja praktikom je Eurojust ocenil skupne preiskovalne skupine ter jim zagotovil finančno in logistično po-

moč. V letu 2011 je Eurojust nadaljeval projekt financiranja skupnih preiskovalnih skupin pod naslovom *Podpora širši uporabi skupnih preiskovalnih skupin* v okviru finančnega programa Evropske komisije *Preprečevanje kaznivih dejanj in boj proti njim v obdobju 2007-2013*. Projekt je postal dragocen element v prizadevanjih za zagotovitev, da finančne omejitve ne onemogočajo uporabe skupnih preiskovalnih skupin v boju proti organiziranim kriminalnim združbam.

V okviru projekta je Eurojust v letu 2011 podprl skupno 34 skupnih preiskovalnih skupin. 16 držav članic je sodelovalo pri skupnih preiskovalnih skupinah, ki so bile financirane v skladu z Eurojustovo oceno. Na podlagi 71 prejetih prijav za financiranje je Eurojust pomagal pri kritju stroškov potovanja, nastanitve, prevajanja in tolmačenja v zvezi z operativnimi dejavnostmi skupnih preiskovalnih skupin in pri tem zagotovil podporo v skupni višini približno 1,25 milijona evrov. Poleg tega je članom skupnih preiskovalnih skupin zaradi lažjih komunikacij posodil mobilne

Španski organi so uvedli preiskavo zoper ukrajinske kriminalne združbe, ki so imele več organizacij za nezakonito priseljevanje ukrajinskih državljanov na Portugalsko in v Španijo, pri čemer je bila Italija logistična baza. Po ukrepih za razbitje združb v teh državah članicah je bila sprejeta odločitev o poskusu reševanja tega kaznivega dejanja na

kraju izvora. Zato je Eurojust organiziral koordinacijsko srečanje z udeležbo ukrajinskih organov in držav članic. Policijski organi in organi kazenskega pregona so izmenjali pomembne informacije, ugotovili identiteto glavnih osumljencev in dosegli dogovor o najboljšem načinu reševanja kaznivega dejanja na kraju izvora.

telefone, prenosnike, mobilne tiskalnike in skenerje.

Podrobnejši podatki o poteku projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin so na voljo na Eurojustovi spletni strani.

Zakonodajne spremembe so okrepile finančno vlogo Eurojusta pri skupnih preiskovalnih skupinah. V skladu s Sklepom o Eurojustu, ki so ga države članice morale uveljaviti do junija 2011, bodo Eurojustovi

tožilci, sodniki in policijski uradniki povabljeni, da sodelujejo pri vseh skupnih preiskovalnih skupinah, ki prosijo za finančno podporo EU.

V Sklepu o Eurojustu je določeno, da države članice obveščajo Eurojust o ustanovitvi vseh skupnih preiskovalnih skupin, ne glede na to, ali EU zagotavlja finančno podporo. V letu 2011 je Eurojust v skladu s tem določilom prejel osem obvestil.

1.5 Eurojustova obravnava primerov z vpletenimi tretjimi državami

Med letom so bile tretje države zaprosene za pomoč v 211 primerih. Švica je bila najpogosteje zaprosena tretja država, sledijo pa ji Norveška, Hrvaška, ZDA, Turčija, Bosna in Hercegovina, Srbija, Maroko in Liechtenstein. Glavne vrste kaznivih dejanj v teh primerih so bile nedovoljena trgovina z mamili, prevare in goljufije, pranje denarja ter kazniva dejanja zoper življenje in telo ali osebno

Obisk delegacije iz Švice

Bolniki iz psihiatrične klinike na Hrvaškem so bili umorjeni med vojno po razpadu Jugoslavije. Med preiskavo umorov se je pokazala potreba po pogovoru z danskimi člani mirovnih sil ZN, pri čemer so nastale pravne težave glede njihovega statusa.

Zato so hrvaški organi zaprosili za pomoč svojega tožilca za zvezo v Eurojustu, ki je odprl primer proti Danski. To je bil eden

od zelo redkih primerov vojnih zločinov, predloženih Eurojustu. Primer je uradno evidentiran kot kaznivo dejanje umora.

Zaradi tesnega in uspešnega sodelovanja hrvaškega tožilca za zvezo v Eurojustu in danskega nacionalnega predstavništva je bila pospešena izvršitev zaprosila za zaslišanje prič. V skladu z zaprosilom so bile zaslišane vse priče, kar je omogočilo nadaljevanje preiskave vojnega zločina.

Tožilci za zvezo v Eurojustu: Josip Čule (Hrvaška), Anne Grøstad (Norveška) in Stewart Robinson (ZDA)

svobodo. Eurojust je bil zaprošen za pomoč tudi v primerih korupcije in spletnega kriminala, v katere so bile vpletene tretje države.

V letu 2011 so se tretje države 45-krat udeležile Eurojustovih koordinacijskih srečanj, kar predstavlja približno eno četrtno vseh teh srečanj. Koordinacijskih srečanj so se najpogosteje udeležile naslednje tretje države: Švica (12), ZDA (7), Hrvaška (5), Norveška (4), Ukrajina (4), Turčija (2) in Japonska (2). Kljub znatnemu povečanju števila udeležb tretjih držav na Eurojustovih koordinacijskih srečanjih, je potrebno tovrstno udeležbo še naprej spodbujati in razvijati.

Zaprosila organov držav članic za pravosodno sodelovanje tretjih držav s pomočjo Eurojusta so bila različna. Šlo je za omogočanje zaprosil za pravosodno sodelovanje (zaradi zaslišanja prič preko videokonference, prenosa postopkov v kazenskih zadevah, izvršitve sklepov o zasegu in odvzemu ter pridobitve bančnega dokaznega gradiva in kazenskih evidenc),

*Predsedstvo Eurojusta: Raivo Sepp, podpredsednik,
Aled Williams, predsednik, Michèle Coninsx, podpredsednica*

ugotavljanje kontaktnih točk in vzpostavljanje komunikacijskih povezav ter pojasnjevanje pravnih zahtev in veljavne zakonodaje. Sodniki za zvezo držav članic v tretjih državah so poleg Eurojustovih kontaktnih oseb v tretjih državah predstavljali koristen vir komunikacije za uspešno obravnavanje primerov.

Tožilci za zvezo iz tretjih držav dodeljeni Eurojustu

V letu 2011 so bili Eurojustu dodeljeni trije tožilci za zvezo iz tretjih držav (Hrvaška, Norveška in ZDA). Ti tožilci lahko predložijo svoje primere na podlagi sporazumov o sodelovanju, ki so jih njihove države sklenile z Eurojustom.

Tožilec za zvezo s Hrvaške je v letu 2011 Eurojustu predložil 14 primerov, ki so se predvsem nanašali na kazniva dejanja korupcije, pranja denarja in nedovoljene trgovine z mamili. Tožilec za zvezo z Norveške je v letu 2011 Eurojustu predložil 47 primerov, predvsem v zvezi z nedovoljeno trgovino z mamili, goljufi-

jo, pranjem denarja, korupcijo, trgovino z ljudmi in terorizmom. Oktobra 2011 je bil imenovan novi kolega v funkciji tožilca za zvezo iz ZDA v Eurojustu, in sicer v skladu s sporazumom o sodelovanju med Eurojustom in ZDA iz leta 2006.

Najpomembnejša vprašanja in težave, ki jih ugotavljajo tožilci za zvezo pri pravosodnem sodelovanju, so podobne tistim, s katerimi se srečujejo nacionalna predstavništva. Zamude pri izvršitvi ali neizvršitev zaprosil so pogosto posledica razlik med nacionalnimi zakonodajami, ki urejajo razkritje bančnih podatkov, zaslišanje prič preko videokonference, dopustnost dokaznega gradiva ali izročitev državljanov. Tožilci za zvezo v Eurojustu so sodelovali pri koordinacijskih srečanjih in v skupnih preiskovalnih skupinah.

Na splošno je navzočnost tožilcev za zvezo v Eurojustu pomagala praktikom iz EU pri delu z zahtevnimi določili glede pravosodnega sodelovanja med državami članicami in tretjimi državami, ter omogočila hitrejšo in nemoteno izvršitev zaprosil.

2 Odnosi z ustanovami Evropske unije in partnerji

2.1 Odnosi z ustanovami

2.1.1 Evropski parlament

V letu 2011 je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) Evropskega parlamenta povabil Eurojust na različna srečanja. V skladu z ustaljeno prakso je predsednik Eurojusta odboru LIBE predstavil letno poročilo za preteklo leto. Eurojust je prispeval tudi k srečanju medparlamentarnega odbora o demokratični odgovornosti strategije notranje varnosti in vlogi Europol, Eurojusta in Frontexa. Dal je svoje pisne prispevke k poročilu za Evropski parlament pod naslovom "Kako organiziran kriminal zlorablja sredstva EU?" in "Ocenjeni stroški protiterorističnih ukrepov EU". Eurojust je prav tako predstavil svoje ugotovitve med parlamentarnimi

razpravami "Za EU strategijo za boj proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu" in "Računalniški napadi na informacijske sisteme".

2.1.2 Svet Evropske unije

Eurojust je še naprej prispeval k delu različnih organov Sveta v zvezi s pravosodnim sodelovanjem na področju kazenskih zadev. Glavna pripravljalna telesa Sveta so Delovna skupina za sodelovanje na področju kazenskih zadev (COPEN), Delovna skupina za splošne zadeve, vključno z ocenjevanjem (GENVAL) in skupina CATS (nekdanji Odbor iz člena 36).

Madžarsko predsedstvo Sveta je zaprosilo Eurojust, da poda svoje mnenje glede predloga Direktive o evropskem preiskovalnem nalogu (EPN) v kazenskih

zadevah. Cilj uvedbe EPN-ja je preoblikovanje čezmejnega pravosodnega sodelovanja na področju kazenskih zadev: sedanjo zasnovo medsebojne pravne pomoči bo nadomestil instrument, ki temelji na načelu medsebojnega priznavanja. Mnenje Eurojusta je bilo objavljeno kot dokument Sveta (6814/11), o katerem je razpravljala Posvetovalni forum generalnih državnih tožilcev in direktorjev organov javnega pregona držav članic EU pri obravnavi EPN-ja na svojem srečanju v Eurojustu junija 2011. Od julija 2010 naprej je Eurojust sodeloval tudi kot opazovalec na srečanjih Sveta, na katerih so razpravljali o EPN-ju.

Stalni odbor za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti (COSI) je bil ustanovljen v skladu s členom 71 Pogodbe o delovanju Evropske unije (TFEU) za

Obisk komisarke EU Cecilie Malmström

krepitev operativnega sodelovanja med organi držav članic na področju notranje varnosti. Eurojust se je udeležil srečanj odbora COSI zaradi zagotavljanja pomoči pri ustrezni vključitvi pravosodnih organov v strategijo notranje varnosti EU. Pri tem je Eurojust aktivno podprl imple-

mentacijo splošnega političnega pristopa z opredelitvijo pravosodnih razsežnosti v strateških ciljih in povezanih operativnih načrtih za osem prednostnih področij boja proti organiziranemu kriminalu v obdobju med 2011 in 2013. Eurojust je prav tako prispeval k prvemu letnemu poročilu o strategiji notranje varnosti, ki ga je predstavila komisija v letu 2011. Junija sta Eurojust in Europol predstavila skupen dokument o pravosodnem in policijskem sodelovanju na podlagi praktičnih primerov iz treh operativnih primerov zaradi povečanja ozaveščenosti med praktiki o dodani vrednosti zgodnje vključitve Eurojusta in Eurola. Dokument je bil objavljen kot dokument Sveta (9387/1/11).

2.1.3 Evropska komisija

Eurojust vzdržuje tesne in uspešne odnose s Komisijo, ki zagotavlja sredstva za financiranje Eurojustove administracije in infrastrukture. S Komisijo se redno posvetuje o projektu novih prostorov Eurojusta (zagotovila jih bo država gostiteljica, Nizozemska, vendar bodo precej

vplivali na Eurojustov proračun, zgradba pa naj bi bila dokončana leta 2015). Na predlog Eurojusta se je Generalni direktorat Evropske komisije za pravosodje prvič udeležil srečanja vodij agencij za pravosodje in notranje zadeve, ki je v letu 2011 potekalo v prostorih Eurojusta. Znova so se začela pogajanja za Pismo o nameri med Eurojustom in Komisijo o formalizaciji medsebojne izmenjave podatkov o proračunu in administrativnih zadevah.

2.2 Mreže praktikov

Do konca leta 2011 so pri Eurojustu začeli delovati sekretariati treh mrež v pomoč praktikom na področju kazenskega pravosodja v Evropski uniji; Evropske pravosodne mreže (EJN), Mreže za skupne preiskovalne skupine (JIT) in Evropske mreže kontaktnih točk v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojne zločine (Mreža za genocid). Zaposleni v sekretariatih mrež so člani Eurojustovega osebja, vendar delujejo kot ločene enote.

Eurojust je zagotovil pomoč tudi Evropski mreži za pravosodno usposabljanje (EJTN) ter Posvetovalnemu forumu generalnih državnih tožilcev in direktorjev organov javnega pregona držav članic EU.

2.2.1 Evropska pravosodna mreža

Evropska pravosodna mreža (EJN) je bila ustanovljena leta 1998, njen sekretariat pa je del Eurojustove strukture od leta 2003 naprej. V letu 2011 je Eurojust v svojih prostorih gostil 32. redno srečanje EJN-a. Poleg predstavnikov Komisije in Sveta so se srečanja udeležile tudi kontaktne osebe EJN-a iz držav članic in držav kandidat. Udeleženci so obravnavali predlog Direktive o evropskem preiskovalnem nalogu (EPN), razvoj spletne strani EJN-a in dejavnosti ter upravljanje EJN-a. Eurojust se je udeležil tudi 36. plenarnega zasedanja v Budimpešti, kjer so bila obravnavana vprašanja v zvezi z načelom *ne bis in idem*, medsebojnim priznavanjem tujih sodb in izmenjavo informacij iz kazenskih evidenc.

V svojih odnosih z EJN-om deluje Eurojust praviloma preko skupine Kolegija (Skupina za EJN in sodnike za zvezo). Poleg tega se je že drugič sestala skupna delovna skupina EJN-Eurojust, ki je bila ustanovljena leta 2010. Med drugim je obravnavala tudi vprašanje obstoječih nacionalnih smernic o tolmačenju člena 13 Sklepa o Eurojustu v zvezi z obravnavo primerov v Eurojustu in EJN-u ter vlogo kontaktnih točk EJN-a v nacionalnem sistemu za usklajevanje dejavnosti Eurojusta, ENCS (ki ga mora ustanoviti vsaka država članica v skladu s členom 12 Sklepa o Eurojustu). Rezultati razprav skupne delovne skupine Eurojust-EJN so bili predstavljeni na plenarnem zasedanju EJN-a novembra 2011 v Gdansku.

2.2.2 Sekretariat Mreže za skupne preiskovalne skupine

Sekretariat je bil ustanovljen leta 2005. Leta 2011 je Mreža dobila lastni sekretariat. Kot gostitelj sekretariata Eurojust spodbuja uporabo skupnih preiskovalnih skupin v državah članicah. Sekretariat

Srečanje Mreže za genocid

je usklajeval dejavnosti, ki so oktobra 2011 privedle do izdaje spremenjenega Priročnika Eurojusta in Europol za prak-tike skupnih preiskovalnih skupin v vseh jezikih EU. Eurojust in Europol sta gostila 7. letno srečanje Mreže za skupne preiskovalne skupine na temo *Operativne dejavnosti skupnih preiskovalnih skupin*. Praktiki so poročali o svojih izkušnjah pri oblikovanju in dejavnostih skupnih prei-

skovalnih skupin v realnem času. Več podrobnosti o Eurojustovem sodelovanju s skupnimi preiskovalnimi skupinami je na voljo v poglavju 1.4.

2.2.3 Evropska mreža kontaktnih točk v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojne zločine

Mreža je bila ustanovljena leta 2002. Sekretariat Mreže je bil imenovan leta 2011 in zagotavlja podporo njenim nenehnim dejavnostim. Leta 2011 je Eurojust gostil dve plenarni zasedanji Mreže za genocid, kjer so praktiki obravnavali različna operativna vprašanja, vključno z zaščito prič, mednarodnim pravnim sodelovanjem, strategijo mednarodnih sodišč za izpolnitev njihove misije (in možne "vrzeli nekaznovanosti" ob prenehanju sodne pristojnosti sodišč), odvzemom premoženja iz kaznivih dejanj ter koordinacijo prizadevanj za preiskave in kazenski pregon storilcev kaznivih dejanj genocida, hudodelstev zoper človečnost in vojnih zločinov.

2.2.4 Evropska mreža izobraževalnih centrov v pravosodju

Od leta 2008 naprej sodelujeta Eurojust in EJTN pri ozaveščanju o evropski razsežnosti delovanja predstavnikov pravosodja v Evropski uniji.

V letu 2011 je Eurojust še naprej aktivno sodeloval v programu izmenjave EJTN-a in mu zagotavljal podporo pri seznanjanju sodnikov in tožilcev iz držav članic z nalogami, delovanjem in dejavnostmi Eurojusta. V Eurojustu so trikrat potekala trimesečna usposabljanja EJTN-a, in sicer v italijanskem, nemškem in avstrijskem predstavništvu. Eurojust in EJTN sta se prav tako dogovorila za izvedbo krajših (eno- do dvotedenskih) programov usposabljanja. Šest nacionalnih predstavništev (Avstrija, Danska, Nemčija, Italija, Portugalska in Španija) je podprlo pobudo v okviru uspešno opravljenega poskusnega projekta, ki bo ponovno izveden leta 2012.

Eurojust redno zagotavlja prispevke k seminarjem in usposabljanju EJTN-a.

V letu 2011 je Eurojust podprl projekt EJTN-a pod naslovom *Mednarodno pravosodno sodelovanje na področju kazenskih zadev v praksi*. Predstavniki Eurojusta so se udeležili štirih seminarjev na področju pravnih vprašanj, prakse in postopkov pri izdajanju in izvršitvi evropskih nalogov za prijetje in predačo ter posebnih vrst zaprosil za medsebojno pravno pomoč. Na tem področju je Eurojust prispeval k programom usposabljanja EJTN-a s svojimi bogatimi operativnimi izkušnjami.

2.2.5 Posvetovalni forum generalnih državnih tožilcev in direktorjev organov javnega pregona držav članic EU

V letu 2011 je Eurojust še naprej podpiral Posvetovalni forum pri doseganju njegovega glavnega cilja. V Eurojustu sta v letu 2011 potekali dve njegovi srečanji.

Tema prvega srečanja v mesecu juniju 2011 pod madžarskim predsedstvom je

bila korupcija. Posvetovalni forum je razpravljal o tem, kako bi lahko prispeval k novemu "protikorupcijskemu paketu" EU glede na predloge Komisije. Forum je obravnaval tudi predlog Direktive o EPN, ki je bil pozitivno sprejet kot pomemben instrument za izboljšanje in poenostavitve pravosodnega sodelovanja.

Drugo srečanje je potekalo decembra 2011 pod poljskim predsedstvom, udeleženci pa so obravnavali načine za izboljšanje boja proti kaznivim dejanjem, ki vplivajo na finančne interese EU na nacionalni ravni in na ravni EU, ob okrepljenem sodelovanju med OLAF-om in Eurojustom. Posvetovalni forum je razpravljal tudi o zaščiti prič v boju proti organiziranemu kriminalu v povezavi z zagotovilom poštenega sojenja, ter o možnem sprejetju splošnih standardov EU. Na koncu so udeleženci obravnavali predlog Direktive o pravici do odvetnika v kazenskem postopku in potrebo po zagotavljanju poštenega sojenja in hkrati tudi uspešnega vodenja kazenskih postopkov.

Eurojust zagotavlja precejšnjo pravno in logistično podporo Posvetovalnemu forumu ter omogoča seznanjanje širšega foruma ustanov EU s pogledi generalnih državnih tožilcev.

2.3 Agencije in organi Evropske unije

2.3.1 Europol

Europol je pomemben partner Eurojusta, njuno sodelovanje pa je še bolj izpostavljeno, ker imata obe organizaciji sedež v Haagu in ker se Lizbonska pogodba sklicuje na koordinacijsko vlogo Eurojusta na podlagi "informacij, ki jih posredujejo organi držav članic in Europol".

Leta 2011 smo bili priča bistveno večjemu številu obravnavanih primerov v sodelovanju z Europolom. Europol se je udeležil 89 Eurojustovih koordinacijskih srečanj v primerjavi z 41 v letu 2010. Izmenjava operativnih informacij preko varne povezave med Eurojustom in Europolom se je

Zasedanje Posvetovalnega foruma organiziranega v času madžarskega predsedovanja

povečala za 35 odstotkov. Leta 2011 je bilo po tej poti posredovanih več kot 900 sporočil.

Leta 2011 se je Eurojust vključil v dva nova analitična delovna akta (v katerih Europol analizira podatke o posebnih vrstah kazni-

V letu 2009 je bila pridobljena informacija, da je madžarsko-hrvaško-slovensko-srbska kriminalna združba, s povezavami v Aziji, priredila rezultate okoli 170 nogometnih tekem, in sicer s podkupovanjem igralcev, sodnikov in drugih oseb v Nemčiji, na Madžarskem, Finskem, Hrvaškem, v Sloveniji in v drugih evropskih državah. Organizirana kriminalna združba je stavila na rezultate teh nogometnih tekem v Aziji in Evropi in zaslužila več milijonov evrov.

Novembra 2009 so nemški organi uvedli preiskavo, madžarska preiskava pa se je začela približno en mesec pozneje. Nemška in madžarska policija sta intenzivno sodelovali že od začetka. Na osnovi tega sodelovanja so se vključili pravosodni organi in Madžarska je poslala Nemčiji zaprosilo za medsebojno pravno pomoč zaradi pridobitve dokaznega gradiva in dokumentov v nemški preiskavi. Med preiskavo so odkrili povezave s Hrvaško in Slovenijo. Začele so se vzporedne preiskave, ki

so privedle do aretacij okoli 30 osumljencev. Na Madžarskem je bilo organizirano srečanje s slovenskimi organi.

Eurojust je bil zaprosen za pomoč zaradi naraščajoče zahtevnosti primera. Organiziral je koordinacijsko srečanje, na katerem so pravosodni organi in organi odkrivanja in kazenskega pregona iz vpletenih držav članic izmenjali informacije. Eurojust je pomagal tudi pri pripravi in posredovanju zaprosil za pravosodno sodelovanje zaradi zagotovitve učinkovitega poteka postopkov. Eurojustova vključitev je združila ločene vidike preiskave, pospešena izmenjava informacij pa omogočila nove ravni poizvedovanja. Eurojust je tesno sodeloval z Europolom, ki je zagotovil operativno in analitično podporo. V letu 2011 je bila ustanovljena skupna preiskovalna skupina, v okviru financiranja skupnih preiskovalnih skupin pa so bila uspešno pridobljena sredstva za podporo operativnemu delu skupine.

vih dejanj), ki se nanašata na trgovino z ljudmi, proizvodnjo in tihotapljenje kanebisa. Eurojust sedaj sodeluje v skupno 17 analitičnih delovnih aktih. Države članice

pa Eurojustu še vedno niso odobrile članskega statusa v drugih pomembnih analitičnih delovnih aktih, kot sta islamski terorizem in domači ekstremizem.

Zaradi razvoja operativnega sodelovanja sta Eurojust in Europol preučila nova določila spremenjenega Sporazuma o sodelovanju z dne 1. januarja 2010. Predvidena je začasna prerazporeditev predstavnikov ene organizacije v drugo. Organizirano je bilo pet vzajemnih obiskov delegacij obeh organizacij. Europolovi predstavniki so se udeležili Eurojustovih internih srečanj (vključno s plenarnimiasedanji kolegija) in informativnih sestankov, prilagojenih njihovim posebnim strokovnim izkušnjam. Europol se je prav tako udeležil srečanj o implementaciji Sklepa o Eurojustu glede na tesno sodelovanje med nacionalnim sistemom za usklajevanje dejavnosti Eurojusta (ENCS) in Europolovimi nacionalnimi enotami, tako kot je določeno v členu 12(5)(d) Sklepa o Eurojustu. Eurojust se je udeležil srečanj vodij Europolovih nacionalnih enot (HENU-ji) in gostil obisk njihove delegacije v Eurojustu 27. oktobra 2011.

Eurojust in Europol sta bila soorganizatorja srečanja za praktike na področjih militantnega ekstremizma/terorizma, ek-

stremizma na področju pravic živali, utaje DDV-ja in srečanja strokovnjakov skupnih preiskovalnih skupin. Europol je predstavil svoj prispevek na strateškem srečanju oktobra 2011 na temo *Krepitev dejavnosti Eurojusta v primerih nedovoljene trgovine z mamili*. Glej poglavje 1.3.2.

2.3.2 OLAF

Sporazum o praktičnih vidikih sodelovanja med Eurojustom in Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF) iz leta 2008 predstavlja pravno podlago za sodelovanje med obema organizacijama.

OLAF je Eurojustu posredoval več informacij o obravnavanih primerih. V letu 2011 je OLAF Eurojustu predložil osem primerov, v primerjavi s štirimi primeri v letu 2010. Kljub majhnemu številu je treba upoštevati tri vidike. Prvi vidik je, da Eurojust obravnava preiskave in kazenski pregon kaznivih dejanj, medtem ko se OLAF osredotoča na administrativne preiskave in ukrepe (na podlagi operativnega dela v letu 2010 je OLAF v 28 primerih pri-

poročil, da pravosodni organi preučijo možnost preiskav in kazenskega pregona kaznivih dejanj). Drugi vidik je, da Eurojust praviloma obravnava primere, v katere sta vpleteni dve ali več držav članic, medtem ko takšnih primerov v OLAF-u ni. Tretji vidik je, da je Eurojust v letu 2011 povabil OLAF na osem koordinacijskih srečanj, kar je zlasti spodbudno glede na skupno število predloženih primerov.

Primeri sodelovanja med Eurojustom in OLAF-om so se nedvomno izkazali kot koristni, kar ponazarja preiskava domnevne korupcije zoper poslanca Evropskega parlamenta. Glej poglavje 1.3.5 s podrobnostmi o tem primeru.

V letu 2011 so bili nadgrajevani načini za izboljšanje sodelovanja med Eurojustom in OLAF-om. Dosežen je bil dogovor o kriterijih za izbor splošnih primerov, ki vključujejo kaznivost in čezmejne elemente; delovati je pričela varna povezava za komunikacijo med obema organizacijama, Eurojustu pa je bil omogočen vpogled v Carinski informacijski sistem

Obisk Roba Wainwrighta, direktorja Europa

(CIS); načeloma je bil dosežen dogovor o izmenjavi uradnikov za zvezo. OLAF-ovi preiskovalci in tožilci so opravili informativni obisk pri Eurojustu. OLAF se je udeležil Eurojustovih srečanj in srečanja strokovnjakov skupnih preiskovalnih skupin. Dodana vrednost udeležbe pred-

Obisk Giovannija Kesslerja, generalnega direktorja OLAF-a

stavnikov OLAF-a v skupnih preiskovalnih skupinah je možnost navzkrižne primerjave podatkov skupnih preiskovalnih skupin z OLAF-ovimi podatki in rezultati administrativnih preiskav.

2.3.3 Frontex

V letu 2011 sta Eurojust in Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic EU (Frontex) nadaljevala pogajanja o oblikovanju instrumenta za sodelovanje v skladu s členom 26(1) Sklepa o Eurojustu.

V letu 2011 je Eurojust sodeloval v projektu Frontexa *Usposabljanje za varuhe meja na področju trgovine z ljudmi*, zaradi priprave usposabljanja za varuhe meja v Evropski uniji in pridruženih državah schengenskega območja. Pri pripravi usposabljanja in učnega načrta so bili upoštevani tožilski in pravosodni vidiki.

2.3.4 CEPOL

V letu 2011 je Eurojust prispeval k 21 dejavnostim usposabljanja in šolanja CEPOL-a. Gre za programe usposablja-

Kriminalna združba je od leta 2007 naprej tihotapila tobak in drugo blago iz Ruske federacije in Belorusije v Evropsko unijo. Sedež vodij za EU je bil v Litvi; litovski organi so zaprosili Eurojust za pomoč, ker so se vodje izognile pregonu kljub različnim zasegom pošiljk cigaret v akcijah, v katere so bile vključene Poljska, Latvija, Estonija in Nemčija.

Eurojust je pomagal pri analizi primera in organiziral pet koordinacijskih srečanj z vpletenimi državami članicami, Europolom in OLAF-om,

s ciljem pridobiti celovito sliko aktivnosti vodij na območjih različnih sodnih pristojnosti. Akcija, ki je potekala ob koncu novembra 2011, je privedla do 25 aretacij, vključno z vodjami kriminalne združbe; izvedli so 50 hišnih preiskav in zasegli orožje, razstreliva, narkotike, velike vsote gotovine in ukradene predmete. Preiskava je omogočila tudi odvzem premoženja iz kaznivih dejanj, kot so nepremičnine in luksuzna vozila.

nja za višje policijske uradnike in tožilce o skupnih preiskovalnih skupinah (v sodelovanju z EJTN-om) ter o vlogi Eurojusta pri omogočanju evropskih nalogov za prijetje in predajo z operativnega vidika. Maja 2011 je direktor CEPOL-a zaprosil Eurojust za sodelovanje pri modulu e-učenja o spletnem kriminalu.

Zaradi potrebe po zagotavljanju sinergije med usposabljanjem za policijske uradnike in tožilce je bil Eurojust povabljen, da se udeleži srečanja CEPOL-ovega Odbora za letni program, udeležil pa se je tudi konference ob deseti obletnici CEPOL-a na sedežu organizacije.

2.3.5 Vodje agencij Evropske unije za pravosodje in notranje zadeve

V letu 2011 je Eurojust predsedoval vodjam agencij za pravosodje in notranje zadeve ter je v tesnem sodelovanju s CEPOL-om, Europolom, Frontexom in Agencijo EU za temeljne pravice (FRA) koordiniral pripravo končnega poročila o okrepljenem sodelovanju med agencija-

mi. Letno srečanje vodij agencij za pravosodje in notranje zadeve je potekalo v Eurojustu dne 24. novembra. Tako pri bilateralnem kot pri multilateralnem sodelovanju je bil dosežen napredek. Primeri multilateralnih pobud vključujejo izmenjavo katalogov izdelkov in storitev ter posvetovanje o letnih programih dela med agencijami.

V funkciji predsedovanja vodjam agencij za pravosodje in notranje zadeve je Eurojust o napredku in dosežkih pri sodelovanju med agencijami poročal odboru COSI, ter s Frontexom predložil skupen predlog za aktivnosti v obdobju 2012-2013 (18079/11).

2.4 Odnosi s partnerji izven Evropske unije

V letu 2011 so se nadaljevala prizadevanja za širitev možnosti operativnega sodelovanja s tretjimi državami in organizacijami izven Evropske unije. 22. julija 2011 je stopil v veljavo sporazum o sodelovanju med Eurojustom

in Švicarsko konfederacijo. Pogajanja o sporazumih o sodelovanju z Rusko federacijo, Ukrajino in Liechtensteinom so bila potrjena kot prednostna naloga. Nadaljevali so se pogovori o možnosti začetka pogajanj o sklenitvi sporazumov o sodelovanju z Državo Izrael, Albanijo, Bosno in Hercegovino, Črno goro, Srbijo, Moldavijo, Zelenortskimi otoki in Turčijo. Potekale so ocene implementacije sporazumov o sodelovanju s Hrvaško in Norveško.

Eurojustove delegacije so z namenom ocene implementacije zakonodaje na področju varstva osebnih podatkov obiskale Albanijo, Srbijo, Črno goro in Ukrajino. Nadaljevali so se pogovori o možnosti začetka pogajanj o Pismih o nameri med Eurojustom in Interpolom ter Skupino držav proti korupciji (GRECO).

Eurojust je zagotovil podporo srečanju delovne skupine EU-ZDA. Pomembno je prispeval k srečanju strokovnjakov EU o implementaciji sporazumov o izročitvi in medsebojni pravni pomoči med EU in

ZDA, ki ga je organizirala Komisija septembra 2011. Na koordinacijskih srečanjih je Eurojust svetoval pri pravnih vidikih izmenjave informacij z ZDA. Nadaljevalo se je delo pri pripravi nadaljnjih srečanj za reševanje praktičnih vprašanj v zvezi s pravosodnim sodelovanjem med EU in Rusko federacijo.

Zaradi globalnih razsežnosti organiziranega kriminala (na primer nedovoljena trgovina z mamili in ljudmi v EU iz držav zunaj njenih meja) se kaže potreba

po novih pobudah. Sklep o Eurojustu na primer zagotavlja pomembno novo orodje na tem področju: možnost imenovanja Eurojustovih sodnikov za zvezo v tretjih državah, ki delujejo v imenu vseh držav članic. V letu 2011 je bilo kolegiju predloženo poročilo o nalogah, funkcijah in strokovnem statusu teh sodnikov za zvezo. Poročilo predstavlja pomemben korak pri preučitvi vključitve teh sodnikov za zvezo v operativno delo Eurojusta ter izpolnitvi kriterijev v skladu s členom 27a Sklepa o Eurojustu.

Ob upoštevanju naraščajočih globalnih razsežnosti organiziranega kriminala je Eurojust znova okrepil sodelovanje z Latinsko-ameriško mrežo za pravosodno sodelovanje (IberRed). Začel se je projekt za izboljšanje praktičnega sodelovanja med tožilci Eurojusta in mreže IberRed pri obravnavi primerov na področju nedovoljene trgovine z mamili. Eurojust je v sodelovanju z mrežo IberRed omogočil izvršitev zaprosil za medsebojno pravno pomoč in izročitve iz držav članic v Latinsko Ameriko in obratno.

3 Sklep o Eurojustu, prihodnost in administrativne zadeve

3.1 Implementacija Sklepa Sveta o krepitvi Eurojusta

Cilj Sklepa Sveta o krepitvi Eurojusta, ki je bil objavljen leta 2009, je doseči večjo operativno učinkovitost Eurojusta. Pravočasna in učinkovita implementacija spremenjenega Sklepa o Eurojustu, tako v Eurojustu kot v državah članicah, je potrebna zaradi izkoriščanja vseh zmogljivosti Eurojusta v boju proti težjim oblikam čezmejnega kriminala. V 18 državah članicah je bilo treba uskladiti nacionalno zakonodajo s Sklepom do junija 2011. Ob koncu leta 2011 je 10 držav članic izvedlo vse potrebne ukrepe.

V letu 2011 je Eurojust izvedel nekaj projektov za implementacijo Sklepa. Začel je

delovati sistem nujne koordinacijske enote (OCC); pripravili so se obrazci za lažje posredovanje informacij o težjih oblikah čezmejnih primerov Eurojustu, in ustrezne spremembe v sistemu za upravljanje primerov (CMS); ustanovljena sta bila sekretariata Mreže za skupne preiskovalne skupine in Mreže za genocid. Srečanj neformalne delovne skupine za implementacijo Sklepa o Eurojustu so se udeležili predstavniki držav članic in organov EU. Najpomembnejši temi sta bili naraščajoča izmenjava informacij in ustanovitev Nacionalnega sistema za usklajevanje dejavnosti Eurojusta zaradi krepitve povezav med Eurojustom in nacionalnimi praktiki. Sledi opis nekaterih dogodkov pri implementaciji.

Nujna koordinacijska enota

Centraliziran sistem nujne koordinacijske enote (OCC) zagotavlja boljšo dosegljivost nacionalnih predstavništev v Eurojustu in možnost takojšnjega učinkovitega posredovanja v nujnih primerih. Pravosodni organi in organi odkrivanja iz držav članic lahko sedaj stopijo v stik z Eurojustom 24 ur na dan, 7 dni v tednu, preko brezplačne mednarodne telefonske številke (ali posebne nizozemske številke).

Sistem upravljanja s klici odgovarja na klice in jih posreduje predstavniku OCC-ja v nacionalnem predstavništvu. Klicatelj nato lahko pojasni primer v svojem jeziku, predstavnik OCC-ja pa ustrezno ukre-

V decembrski noči leta 2011 je francoski predstavnik OCC v Eurojustu prejel klic nacionalnega tožilca. Policija je pridržala tri osumljence, zaseženo gradivo pa je kazalo na kriminalne povezave z luksemburškim bančnim računom s približno 4 milijoni evrov. Nacionalni tožilec je želel nemudoma prepo-vedati razpolaganje s sredstvi na računu in je zato potreboval pomoč pri ustreznih postopkih na drugem območju sodne pristojnosti. Francoski pred-

stavnik v Eurojustu je stopil v stik s predstavnikom Luksemburga v Eurojustu, ki ga je takoj seznanil s pravnimi pogoji in zahtevami v zvezi z dokaznim gradivom za izdajo odredbe o prepovedi razpolaganja ter navezal stike z luksemburško finančno obveščevalno enoto na tožilstvu. Ob začetku delovnega časa bank naslednje jutro je luksemburška finančna obveščevalna enota zamrznila račun, luksemburški preiskovalni sodnik pa še v istem dnevu zasegel denar.

pa; od uvedbe sistema OCC v avgustu 2011 je bilo prejetih 94 klicev.

Izmenjava informacij v skladu s členom 13

Člen 13 Sklepa o Eurojustu določa, da morajo organi držav članic obveščati svojega nacionalnega predstavnika v Eurojustu o težjih oblikah čezmejnih preiskav in kazenskega pregona.

Zaradi omogočanja strukturiranega prenosa informacij s strani praktikov je Eurojust izdelal "pametni" obrazec PDF

v vseh uradnih jezikih EU. Obrazec narekuje vrste informacij, ki jih je potrebno vnesti in je namenjen informiranju na uporabniku prijazen način. Pristojni nacionalni organi lahko dobijo obrazec preko nacionalnih predstavništav. Izpolnjeni obrazci se pošiljajo Eurojustu po varni e-pošti za prenos. Eurojust je objavil kratko pojasnilo o tolmačenju člena 13 (5-7) na svoji [spletni strani](#).

Eurojust spodbuja države članice, da uporabljajo ta nov instrument in obrazec, ki je namenjen njegovi učinkovitejši podpori

državam članicam v boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu.

Informacije, prejete v skladu s členom 13, omogočajo Eurojustu odkrivanje povezav z drugimi primeri, vključno s tistimi, ki so že shranjeni v sistemu CMS, zagotavljanje pomoči državam članicam že v začetni fazi in posredovanje povratnih informacij nacionalnim organom. Zaradi večjega obsega izmenjave informacij bo lahko Eurojust bolj pomagal praktikom z informacijami o ovirah in najboljši praksi v čezmejnem pravosodnem sodelovanju.

Krepitev sistema za upravljanje primerov

Programska oprema CMS je bila uvedena že leta 2004 in omogoča varno shranjevanje podatkov o obravnavanih primerih, izmenjavo informacij med nacionalnimi predstavniki ter analizo podatkov. Eurojust je uvedel številne projekte za implementacijo sprememb, ki jih zahteva Sklep o Eurojustu, ker bodo v sistemu CMS shranjeni podatki o osebah, kar

mora biti opravljeno v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov v Eurojustu in pod nadzorom uradnika za varstvo osebnih podatkov.

Za zagotavljanje ustrezne izmenjave pravosodnih podatkov med sistemi iz držav članic in Eurojustom je bil Eurojust dejavno vključen v raziskovalni projekt Evropska povezava za boj proti organiziranemu kriminalu (EPOC) IV. Namen je zagotoviti nadaljnji razvoj programske opreme EPOC primerne za sistem nacionalnega organa (NAS), ki bo omogočal izmenjavo informacij med Eurojustom in nacionalnimi sistemi za upravljanje primerov. Projektni partnerji za EPOC IV so Bolgarija, Francija, Italija, Litva, Nizozemska in Slovenija. Seminarja za uveljavljanje sistema NAS so se udeležili tehnični predstavniki tožilcev iz 19 držav članic. Projekt poteka v obdobju treh let, od aprila 2009 do marca 2012.

Za omogočanje varnega prenosa podatkov Eurojustovemu sistemu nacionalne koordinacije (ENCS) v državah članicah je Eurojust delal na vrsti tehničnih rešitev za

povezavo. Z vsako državo članico je dogovorjena natančna rešitev ob upoštevanju tehničnih omejitev in po možnosti z uporabo obstoječih povezav. V sodelovanju z Bolgarijo, Madžarsko, Irsko, Latvijo, Portugalsko in Romunijo, trenutno poteka preskušanja poskusnih povezav preko s-TESTA in povezave site-to-site VPN preko interneta. Pred uradnim začetkom uporabe povezave bo podpisano Pismo o nameri med Eurojustom in vsako državo članico.

Eurojustov sistem nacionalne koordinacije

V skladu s Sklepom je namen ENCS-a krepitev odnosov med Eurojustom in organi odkrivanja in kazenskega pregona ter pravosodnimi organi v državi članici. Eurojust izvaja različne ukrepe za spodbujanje uvedbe ENCS-a, od vzpostavitve sodelovanja s kontaktnimi osebami Evropske pravosodne mreže v delovni skupini Eurojust-EJN do sodelovanja z vodjami Europolovih nacionalnih enot.

Eurojust je prav tako pripravil obrazec "fiches suédoises" za zagotavljanje po-

datkov o sestavi ENCS-ja v vsaki državi članici. ENCS je bil doslej vzpostavljen v sedmih državah članicah, bodisi s primarno zakonodajo ali z odredbami, okrožnicami, smernicami in drugimi sekundarnimi instrumenti. Eurojust bo preučil možnost uvedbe skupne platforme za zagotavljanje dialoga med člani ENCS-a, zlasti nacionalnimi korespondenti odgovornimi za delovanje ENCS-ja in Eurojustom.

V letu 2011 je bil objavljen dokument o strukturah in nalogah ENCS-a, vključno z idealnim profilom nacionalnih korespondentov za Eurojust, ki je na voljo na Eurojustovi [spletni strani](#).

3.2 Delovna skupina za prihodnji razvoj Eurojusta

S pomočjo delovne skupine je Eurojust nadaljeval razprave o členih 85 in 86 Pogodbe o delovanju Evropske unije (TFEU). Maja 2011 je pod madžarskim predsedstvom potekal strateški seminar *Eurojust: novi vidiki pravosodnega sode-*

lovanja. Člen 85 TFEU je bil obravnavan na podlagi dejanskih podatkov. Na podlagi študij primerov so udeleženci razpravljali o vprašanju, ali bi bil Eurojust učinkovitejši z dodatnimi pooblastili, in sklenili, da bi bilo treba upoštevati obstoječe težave ob implementaciji novih možnosti, ki jih opredeljuje Lizbonska pogodba. Na delavnicah so udeleženci obravnavali naslednja vprašanja: podelitev pooblastil Eurojustu za uvedbo kazenskih preiskav in pooblastil za preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti kot obvezujočih; težave pri izvajanju koordinacije preiskav in kazenskega pregona ter možni ukrepi za boljšo koordinacijo; krepitev prihodnjega operativnega sodelovanja z Europolom in OLAF-om; možnosti za praktično uporabo različnih mehanizmov ocenjevanja Eurojusta. Poročilo o seminarju je bilo objavljeno kot dokument Sveta (14428/11) in je na voljo na Eurojustovi [spletni strani](#).

Eurojust trenutno pripravlja prispevke o svoji strukturi in parlamentarne ocene za predložitev zainteresiranim stranem glede na predloge določil o Eurojustu in

Evropskem javnem tožilstvu (EPPO) v letu 2013.

3.3 Administrativne zadeve

V letu 2011 je bil Eurojustu odobren proračun v višini 31,7 milijona evrov. Eurojust je za svoje naloge porabil 95,6 odstotka teh sredstev, obdelanih pa je bilo skupno 7 300 transakcij (nalogov in plačil), kar je 12 odstotkov več kot v prejšnjem letu.

V letu 2011 je imel Eurojust 269 zaposlenih (v primerjavi z 267 v letu 2010). Od tega števila je bilo Eurojustu dodeljenih tožilcev, sodnikov in policijskih uradnikov z enakovrednimi pristojnostmi iz držav članic 42. Pri delu jim je pomagalo 210 članov osebja, zaposlenih v skladu s Kadrovskimi predpisi EU, in 17 nacionalnih strokovnjakov.

Razvoj orodij za načrtovanje

V letu 2011 so bila izboljšana Eurojustova orodja za načrtovanje. Uporabljen je bil

nov model izračuna stroškov, ki neposredno povezuje dejavnosti s proračunskimi odhodki. Z odobritvijo stroškov enot in služb ter s podobno razdelitvijo rednih stroškov omogoča nov model pomembne prednosti pri upravljanju Eurojustove dejavnosti. Eurojustu omogoča razumevanje skupnih stroškov, za katere je odgovorna določena enota ali služba, primerjanje stroškov pogodbenega dela, na primer storitve varovanja v primerjavi s kritjem internih stroškov, spremljanje trendov pri porabi proračuna ter ugotavljanje nepričakovanih stroškov že v začetni fazi. Pomembno je, da model izračuna stroškov omogoča tudi pravilno ugotavljanje povezav med glavnimi dejavnostmi in rednimi stroški.

Zaradi omogočanja učinkovitega upravljanja virov je postalo Letno poročilo o dejavnostih (AAR) upravnega direktorja ključni sestavni del Eurojustovega cikla strateškega načrtovanja in programiranja z namenom zagotavljanja pravilne uporabe virov za doseganje ciljev. Poteka redna izmenjava proračunskih in administrativnih informacij s Komisijo, nadaljujejo pa se tudi

pogovori o Pismu o nameri za formalizacijo sprotne in učinkovite izmenjave informacij o proračunu in administrativnih zadevah.

Pregled organizacijske strukture

Pregled organizacijske strukture (OSR) predstavlja okvir za administrativno podporo glavni dejavnosti. Zaradi intenzivnejšega osredotočanja na podporo nacionalnim predstavništvom je bila ustanovljena enota (enota za analizo primerov, naslednica enote za upravljanje primerov). Pregled vseh administrativnih delovnih mest je zagotovil najboljšo uskladitev s poslovnimi potrebami. Na povezanem področju človeških virov so bili vzpostavljeni informacijski sistemi za stroškovno učinkovito spremljanje človeških virov in zagotavljanje optimalne skladnosti med usposabljanjem in poslovnimi zahtevami; predstavniški odbor osebja je bil povabljen k sodelovanju pri razvoju postopkov zaposlovanja.

V splošnem okviru zagotavljanja poslovne kontinuitete so bili sprejeti ukrepi za razvoj Akcijskega plana Eurojusta za ugo-

tavljanje možnih tveganj. Prav tako so bili v predlog Letnega delovnega programa 2013 vključeni strateški kazalniki uspešnosti (KPI) za merjenje kakovosti Eurojustovih storitev, strokovnega znanja in organizacijske uspešnosti, pripravljeni pa so tudi katalogi možnih storitev administrativnih enot.

Novi prostori

Dosegli smo velik napredek pri zagotavljanju novih prostorov za Eurojust do leta 2015. 30. junija 2011 je bil podpisan sporazum o sodelovanju s Kraljevino Nizozemsko o izgradnji nove zgradbe za Eurojust, ki bo posebej zasnovana za izvajanje naše glavne operativne dejavnosti. Komisija, ki je sestavljena iz enakega števila predstavnikov države gostiteljice in Eurojusta, je soglasno izbrala pet skupin oblikovalcev za udeležbo v fazi oddaje naročil. Kandidate je zaprosila za idejni projekt, ki omogoča najbolj učinkovito poslovanje ob najmanjši možni porabi virov na vseh področjih, in hkrati odraža najpomembnejše vrednote Eurojusta.

Klaus Rackwitz, novi administrativni direktor

Administrativno osebje

3.4 Javni dostop do Eurojustovih dokumentov

Število zaprosil za dostop do Eurojustovih dokumentov v skladu s pravili o javnem dostopu se je zvišalo. V letu 2011 je Eurojust prejel enajst zaprosil za dostop do svojih dokumentov. Eurojust je neposredno prejel štiri zaprosila, v sedmih

primerih pa je bil zaprošen za nasvet kot tretja oseba na podlagi zaprosil, prejetih od drugih organizacij.

Od štirih neposredno prejetih zaprosil sta se dve nanašali na osebje, dve pa na primere preiskav ali kazenskega pregona, v katere je bil vključen Eurojust. Dve zaprosili v zvezi z osebjem sta bili odobre-

ni v celoti. Dve zaprosili v zvezi s primeri sta bili zavrnjeni iz spodaj navedenih razlogov.

Od sedmih zaprosil, ki jih je Eurojust prejel kot tretja oseba na podlagi zaprosil, prejetih od drugih organizacij, se je eno zaprosilo nanašalo na obravnavan primer, šest pa ne. Zaposilo v zvezi z obravnavnim primerom je bilo zavrnjeno (iz spodaj navedenih razlogov), šestim zaprosilom v zvezi z dostopom do dokumentov EU pa je Eurojust ugodil v celoti.

Zaprosila v zvezi z obravnavanimi primeri (prejeta neposredno ali posredno) so bila obravnavana posamično in v povezavi z določenimi dokumenti ter zavrnjena iz različnih razlogov, in sicer. Razlogi so bili: razkritje bi ogrozilo varovanje zasebnosti in nedotakljivosti posameznikov, varovanje javnega interesa v zvezi z izvajanjem Eurojustovih nalog pri krepitevi boja proti težjim oblikam kriminala, varovanje nacionalnih preiskav in kazenskih pregonov, pri katerih Eurojust nudi pomoč, ter upoštevanje veljavnih pravil o varovanju po-

Vodje oddelkov in služb

Z leve proti desni: Jacques Vos, skupne službe; Joannes Thuy, uradni govorec, predstavnik za tisk in odnose z javnostmi; Diana Alonso Blas, uradnica za varstvo osebnih podatkov; Carla Garcia Bello, sekretarka kolegija; Alinde Verhaag, enota za analizo primerov; Anna Baldan, koordinatorka sekretariata Mreže skupnih preiskovalnih skupin; Klaus Rackwitz, administrativni direktor; Catherine Deboyser, pravna služba; Jon Broughton, oddelek za informatiko; Mike Moulder, računovodstvo, finance in naročila; Linda Scotts, kadrovski oddelek; Matevž Pezdirc, koordinator Mreže za genocid; Fatima Martins, sekretarka EJM

slovne skrivnosti. Poleg tega je bil dostop zavržen tudi zaradi naslednjega: dokumenti so izvirali iz države članice, ki je

zavrnila njihovo razkritje, ker so bili le-ti pripravljeni za interno uporabo in se nanašajo na zadevo, o kateri Eurojust ni

sprejel odločitve; ker bi razkritje ogrozilo proces odločanja v Eurojustu; in ker ni prevladal javni interes za razkritje.

Eurojustov seminar, Sofia, Bolgarija

Eurojustov seminar, Budimpešta, Mađarska

Eurojustov seminar, Rim, Italija

4 Nadaljnje aktivnosti v zvezi s sklepi Sveta

Svet za pravosodje in notranje zadeve (JHA) je 9. in 10. junija 2011 sprejel Sklepe v zvezi z Eurojustovim devetim letnim poročilom (10645/1/11 REV 1). Tako kot v prejšnjih poročilih objavlja Eurojust v tem poglavju informacije o tistih področjih, kjer je Svet opredelil priporočila.

Eurojust - EJN	
Izdelati in implementirati mehanizme, namenjene krepitvi sodelovanja med Eurojustom in EJNI-om, zlasti v okviru ENCS-ja in glede predložitve enostavnih primerov EJNI-u.	Skupna delovna skupina EJ-EJN je bila oblikovana, da med drugimi vprašanji preuči tudi vlogo kontaktnih točk EJNI-a v ENCS-ju. Več podrobnosti je na voljo v poglavju 2.2.
Koordinacijska srečanja in vključitev Europolu in OLAF-a	
Spodbujati koordinacijska srečanja med pristojnimi organi držav članic in, po potrebi ter v okviru obstoječih pravnih instrumentov, vključiti tudi druge organe EU, kot sta Europol ali OLAF.	Leta 2011 se je bistveno zvišalo število koordinacijskih srečanj. Eurojust je organiziral koordinacijska srečanja v 204 primerih. Europol se je udeležil 89 koordinacijskih srečanj, OLAF pa osmih. <i>Glej</i> tudi poglavje 1.2.2.

Center strokovnega znanja	
Nadaljevati prizadevanja, da Eurojust postane 'center strokovnega znanja' na področju pravosodnega sodelovanja v Evropi in tako prispevati k razpravam zainteresiranih strani.	Eurojust razvija koncept centra strokovnega znanja, da omogoči učinkovito pravosodno ukrepanje v boju proti čezmejnemu kriminalu v Evropski uniji, z zajemanjem institucionalnega znanja in izkušenj na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.
Uporaba členov 7(2) in (3) Sklepa o Eurojustu	
Poročati o uporabi členov 7(2) in (3).	Kolegij ni izdal nobenega pisnega nezavezujočega mnenja v skladu s členoma 7 (2) in (3), temveč so bili primeri rešeni na ravni nacionalnih predstavništev. Podrobnosti o sporih o pristojnosti so na voljo v poglavju 1.2.8, podrobnosti o evropskem nalogu za prijetje in predajo pa v poglavju 1.2.10.
Člena 85 in 86 Pogodbe o delovanju Evropske unije (TFEU)	
Eurojustovo strokovno znanje se lahko upošteva v politični razpravi o prihodnji implementaciji členov 85 in 86 Pogodbe o delovanju Evropske unije.	V letu 2011 je Eurojust še naprej preučeval svoj prihodnji razvoj v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije in aktivno sodeloval v evropski razpravi na osnovi svojih operativnih izkušenj. Pred oblikovanjem sklepov za politično razpravo mora Eurojust obravnavati člena 85 in 86 na podlagi dejanskih podatkov. Glej poglavje 3.2.
Statistična orodja	
Upoštevati prihodnji razvoj statističnih podatkov in uvesti razlike po državah.	Glej Priloga, grafični prikaz 2.

Skupne preiskovalne skupine	
Nadaljevati dejavnost na področju usposabljanja o skupnih preiskovalnih skupinah.	Eurojust podpira usposabljanje o skupnih preiskovalnih skupinah, ki ga organizira CEPOL. Letnih srečanj Mreže za skupne preiskovalne skupine se udeležujejo praktiki, ki izmenjujejo svoje izkušnje in znanje ter najboljše prakse in tako prispevajo k spodbujanju uporabe skupnih preiskovalnih skupin.
Sodelovanje s tretjimi državami	
Še naprej zagotavljati pomoč pri obravnavi primerov, v katere so vpletene tretje države.	Tretje države so se 45-krat udeležile koordinacijskih srečanj. Več podrobnosti je na voljo v poglavju 1.5.
Sistem za upravljanje primerov	
Izvajati spremembe, ki izhajajo iz Sklepa o Eurojustu v zvezi z izmenjavo in posredovanjem informacij Eurojustu; dodatno okrepiti zmogljivosti za obravnavo in analizo prejetih informacij, vključno s primerjalnimi analizami; izkoristiti vse zmogljivosti Eurojustove podatkovne baze zaradi možnih zaprosil državam članicam, da na podlagi primerjalnih analiz uvedejo preiskavo ali kazenski pregon določenih kaznivih dejanj.	Pripravljen je obrazec za posredovanje informacij Eurojustu v skladu s členom 13. Marca in aprila 2011 je bil izdelan vprašalnik za pomoč pri razvoju CMS-a. Opredeljena so različna področja za nadaljnji razmislek: predložitev primerov; spremljanje primerov; statistični podatki; informacije in povratne informacije v skladu s členom 13; ocena obravnavanih primerov; analiza obravnavanih primerov; sistem elektronskih map (upravljanje dokumentov); komunikacijska sredstva. Te teme bodo udeleženci plenarnih zasedanj kolegija v letu 2012 obravnavali posamično zaradi dajanja usmeritev z vidika uporabnika za funkcionalno oceno sedanjega CMS-a. Poleg tega je kolegij sprejel spremenjen seznam vrst kaznivih dejanj.

Sodelovanje z Europolom	
Nadaljevati sodelovanje v okviru obstoječih pravnih instrumentov in zagotoviti visoko raven varstva osebnih podatkov.	V letu 2011 se je zvišalo število primerov obravnavanih v sodelovanju z Europolom, izmenjava operativnih podatkov pa se je povečala za 35 odstotkov (911 izmenjav) in je potekala preko varne povezave. Obe organizaciji sta upoštevali načela splošnega varstva osebnih podatkov. <i>Glej poglavje 2.3.1.</i>
Sodelovanje z OLAF-om	
Ohranjati prednostno partnerstvo v boju proti goljufijam, korupciji in drugim kaznivim dejanjem, ki vplivajo na finančne interese EU.	Leta 2011 je bilo posredovano več informacij o obravnavanih primerih. OLAF je v letu 2011 priporočil, da nacionalni organi iz držav članic Evropske unije opravijo preiskavo in začnejo kazenski pregon v približno 30 primerih. Eurojust je bil za-prošen za pomoč v osmih primerih. <i>Glej poglavje 2.4.</i>
Sodelovanje s Frontexom	
Nadaljevati prizadevanja za vzpostavitev formalnih oblik dela s Frontexom, zlasti s spodbujanjem izmenjave informacij.	Po sprejetju novega predpisa o Frontexu je predviden sporazum o sodelovanju, ki omogoča izmenjavo osebnih in operativnih podatkov. <i>Glej poglavje 2.5</i>

Projekt pregleda organizacijske strukture (OSR)	
Predstaviti rezultate projektov o uspešnosti kolegija in pregledu organizacijske strukture.	Eurojust je nadaljeval delo pri implementaciji projekta OSR na sedmih področjih. Projekt o <i>Administrativni strukturi</i> je v veliki meri zaključen. Pomemben napredek je bil dosežen pri projektih <i>Uspešnost in obvladovanje tveganj</i> , <i>Sodelovanje med administracijo</i> , <i>kolegijem in nacionalnimi predstavništvi</i> ter <i>Usposabljanje</i> . V pripravi je akcijski plan za blažitev možnih tveganj za Eurojust. Na podlagi strateških ključnih kazalnikov uspešnosti (KPI), ki jih je razvil Eurojust, so bili v predlog Letnega načrta dela za leto 2013 vključeni predlagani generični ključni kazalniki uspešnosti za merjenje kakovosti Eurojustovih storitev, strokovnega znanja, oza-veščenosti in organizacijske uspešnosti. Projekti <i>Prenos pooblastil za odločitve</i> , <i>Področno vodenje</i> in <i>Kultura</i> še vedno potekajo.
Implementacija sklepa o Eurojustu in nujna koordinacijska enota	
Nadaljnja implementacija novega Sklepa o Eurojustu; revizija poslovnika in izdelava standardnega obrazca za prenos in obdelavo podatkov v Eurojustu; poročilo o implementaciji ustreznih določil v naslednjem letnem poročilu; pospešitev uvedbe sistema nujne koordinacijske enote in krepitev prizadevanj za implementacijo mehanizmov, ki omogočajo prenos podatkov o obravnavi primerov.	V poglavju 3 je opisana implementacija Sklepa Sveta o krepitvi Eurojusta, zlasti v zvezi z nujno koordinacijsko enoto, ENCS-jem in členom 13.

Eurojustov seminar, Krakov, Poljska

*Dan boja proti trgovini z ljudmi, Varšava, Poljska;
Williams podpisuje Skupno izjavo agencij za
pravosodje in notranje zadeve*

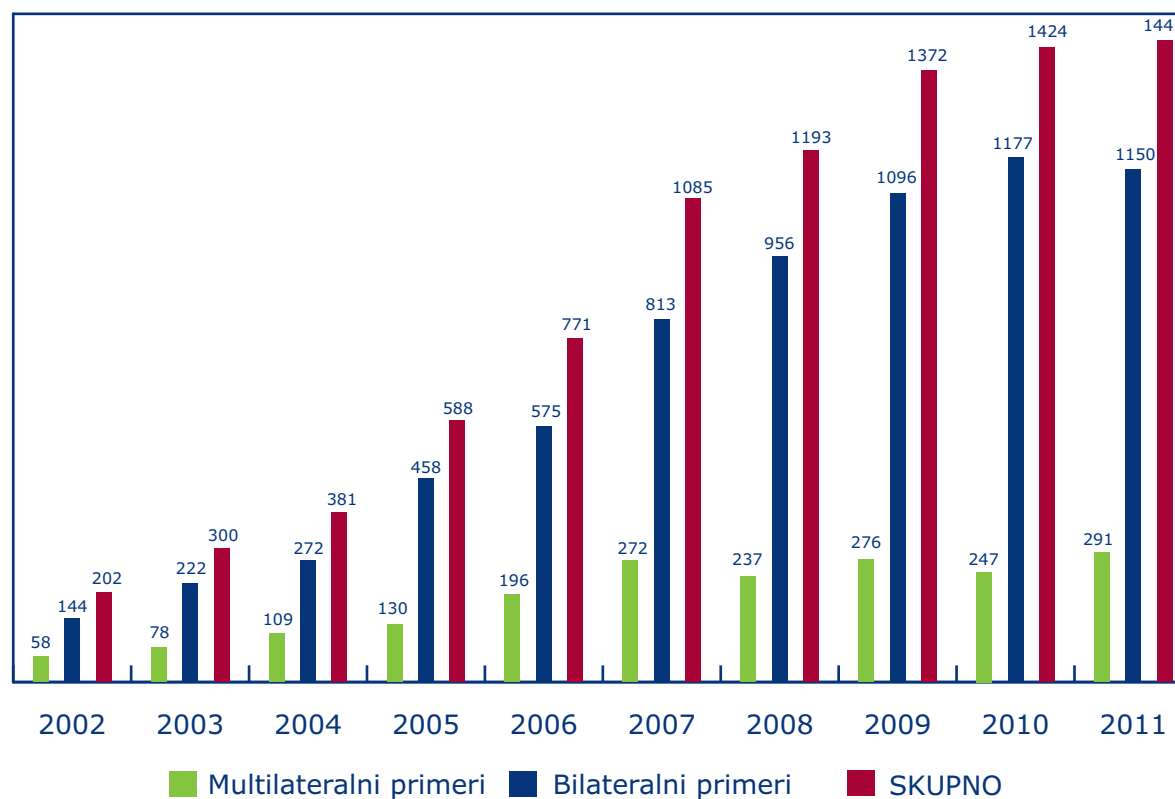
*Posvetovalno srečanje med Eurojustom
in Republiko Hrvaško, Brioni, Hrvaška*

PRILOGA

Grafični prikaz 1

V letu 2011 je bilo Eurojustu predloženih 1 441 primerov, kar še naprej kaže trend naraščanja števila zaprosil držav članic za pomoč od leta 2002 naprej. V približno 20 odstotkih teh primerov so bile vključene tri države članice ali več.

Predloženi primeri v obdobju 2002-2011

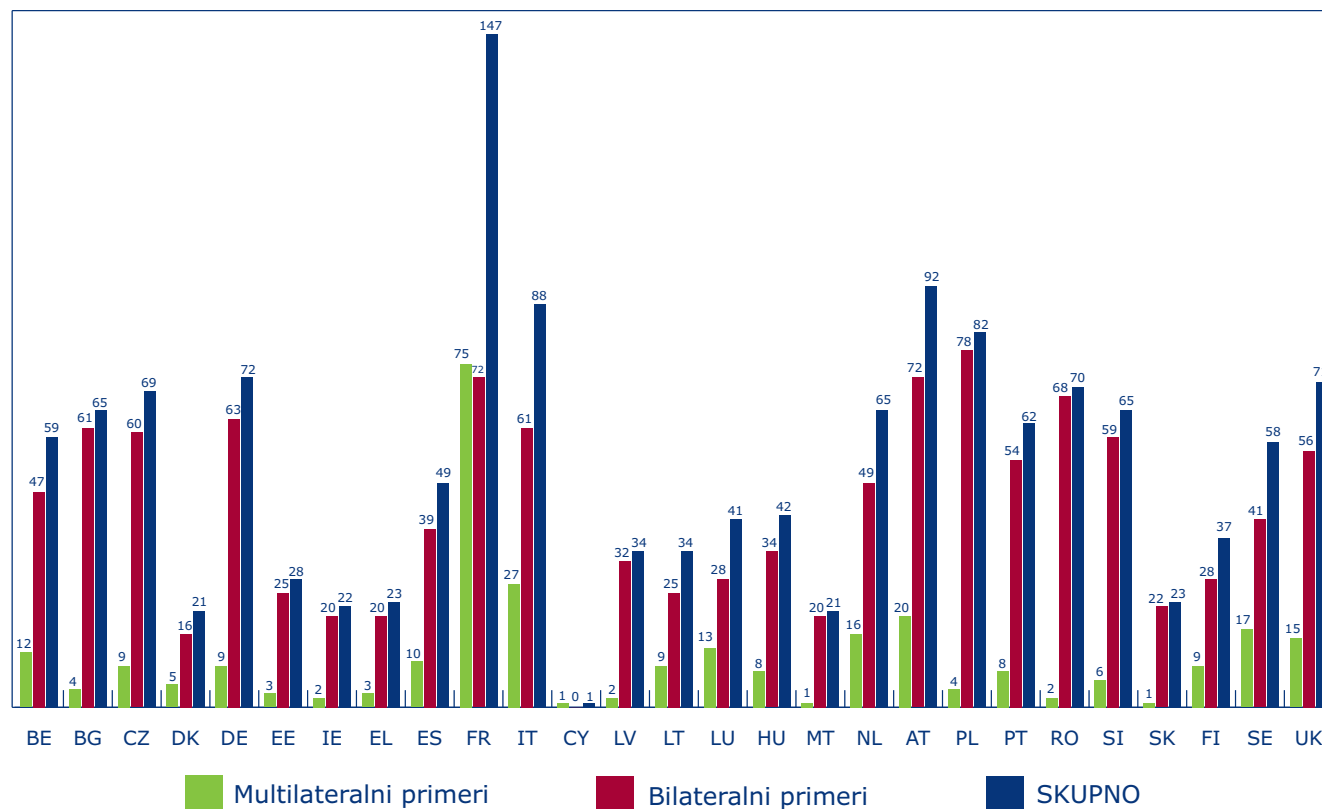

Grafični prikaz 2

Grafični prikaz prikazuje število bilateralnih in multilateralnih primerov, ki so jih predložila posamezna nacionalna predstavništva v letu 2011.

Pri bilateralnih primerih seveda ne gre vedno za lažja kazniva dejanja ali omejeno vključenost Eurojusta. Primer, ki je v Eurojustu bilateralen, je lahko v določeni državi članici multilateralen.

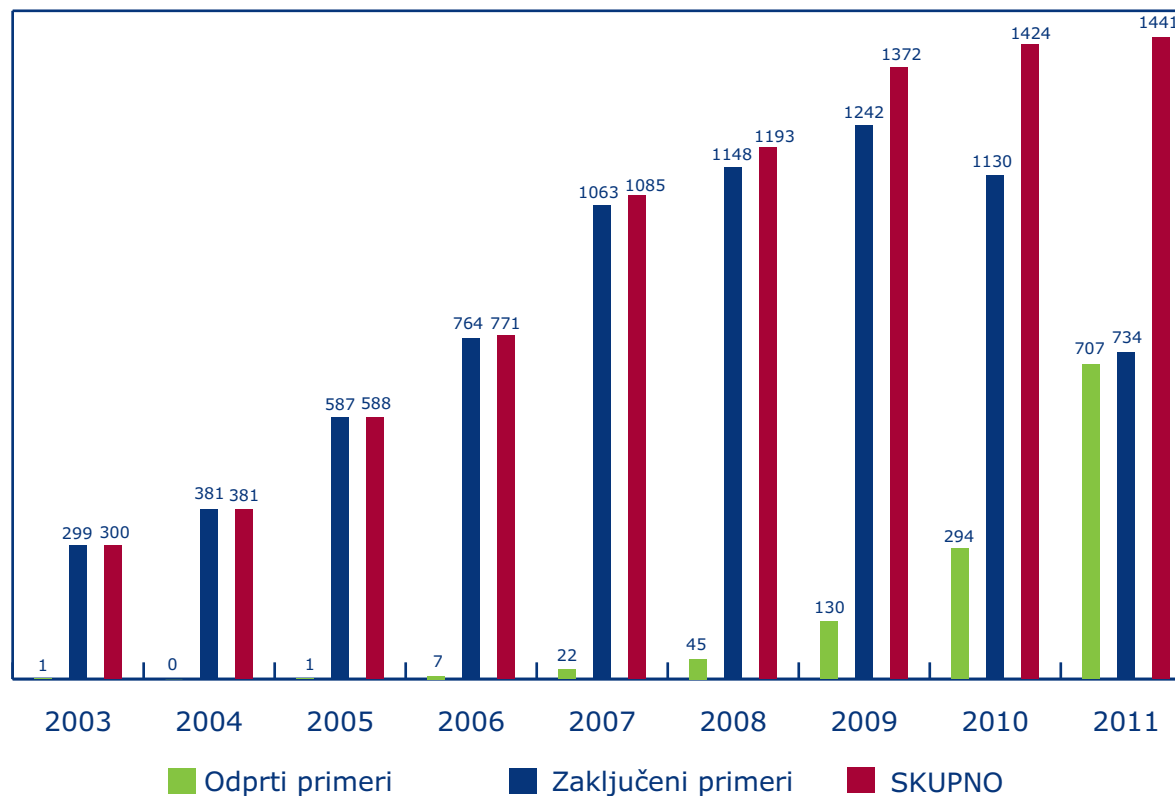
Bilateralni/multilateralni primeri

Grafični prikaz 3

Na število obravnavanih primerov na nacionalnih predstavništvih ne vpliva le število primerov predloženih v določenem letu, temveč tudi število primerov iz preteklih let, ki še niso zaključeni. Eurojust ima skupno 500 nerešenih primerov iz preteklih let (2003-2010), ki še vedno zahtevajo pozornost in pomoč.

Primeri, ki so bili odprti in zaključeni v obdobju 2003-2011

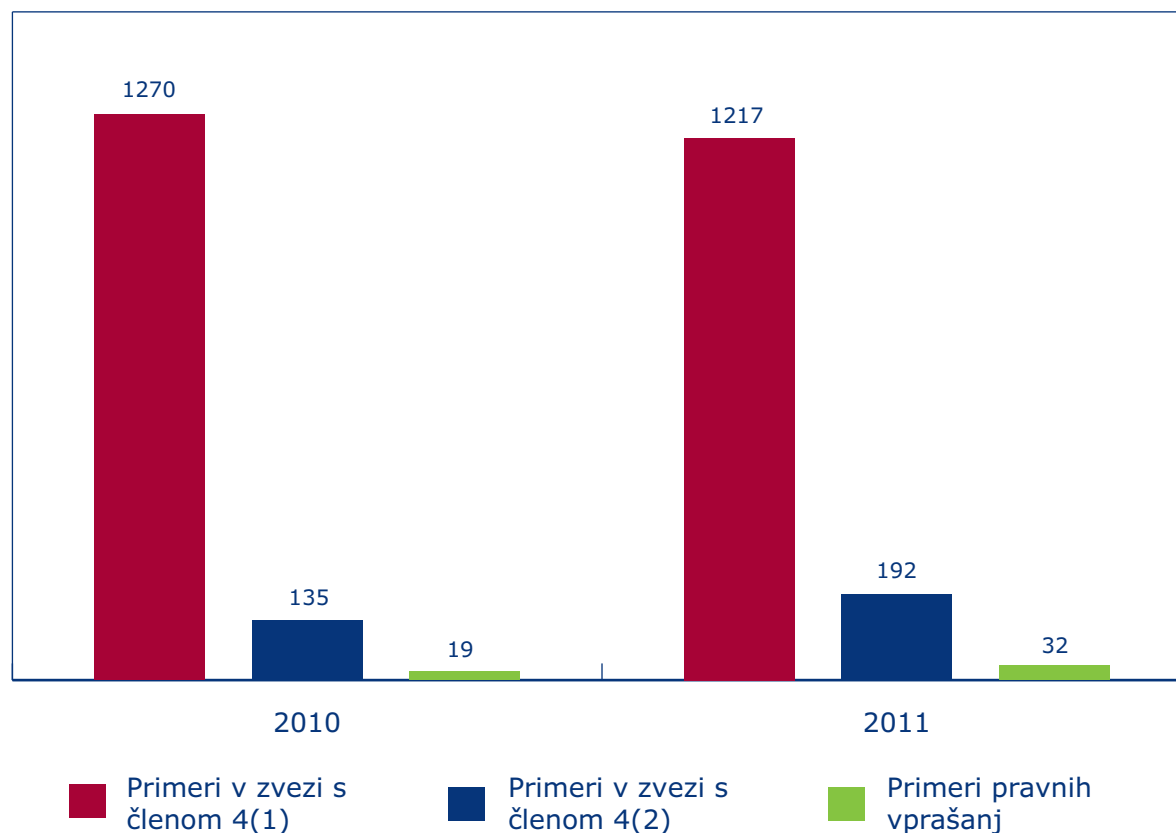
Grafični prikaz 4

V skladu s členom 4(1) Sklepa o Eurojustu se splošna pristojnost Eurojusta nanaša na tiste vrste kaznivih dejanj, pri katerih je Europol vedno pristojen za ukrepanje, ter na druge vrste kaznivih dejanj, ki so bila storjena v povezavi s temi vrstami kaznivih dejanj.

Poleg tega lahko Eurojust v skladu s svojimi cilji zagotovi pomoč pri preiskavah in kazenskih pregonih drugih vrst kaznivih dejanj na zaprosilo pristojnega organa države članice, in sicer v skladu s členom 4(2).

Država članica lahko zaprosi Eurojust tudi za pomoč pri zadevah ali vprašanjih bolj splošne narave, ki niso vedno neposredno povezana z obravnavanimi operativnimi primeri, med drugim tudi v zvezi z nacionalno zakonodajo ali postopki (primeri pravnih vprašanj).

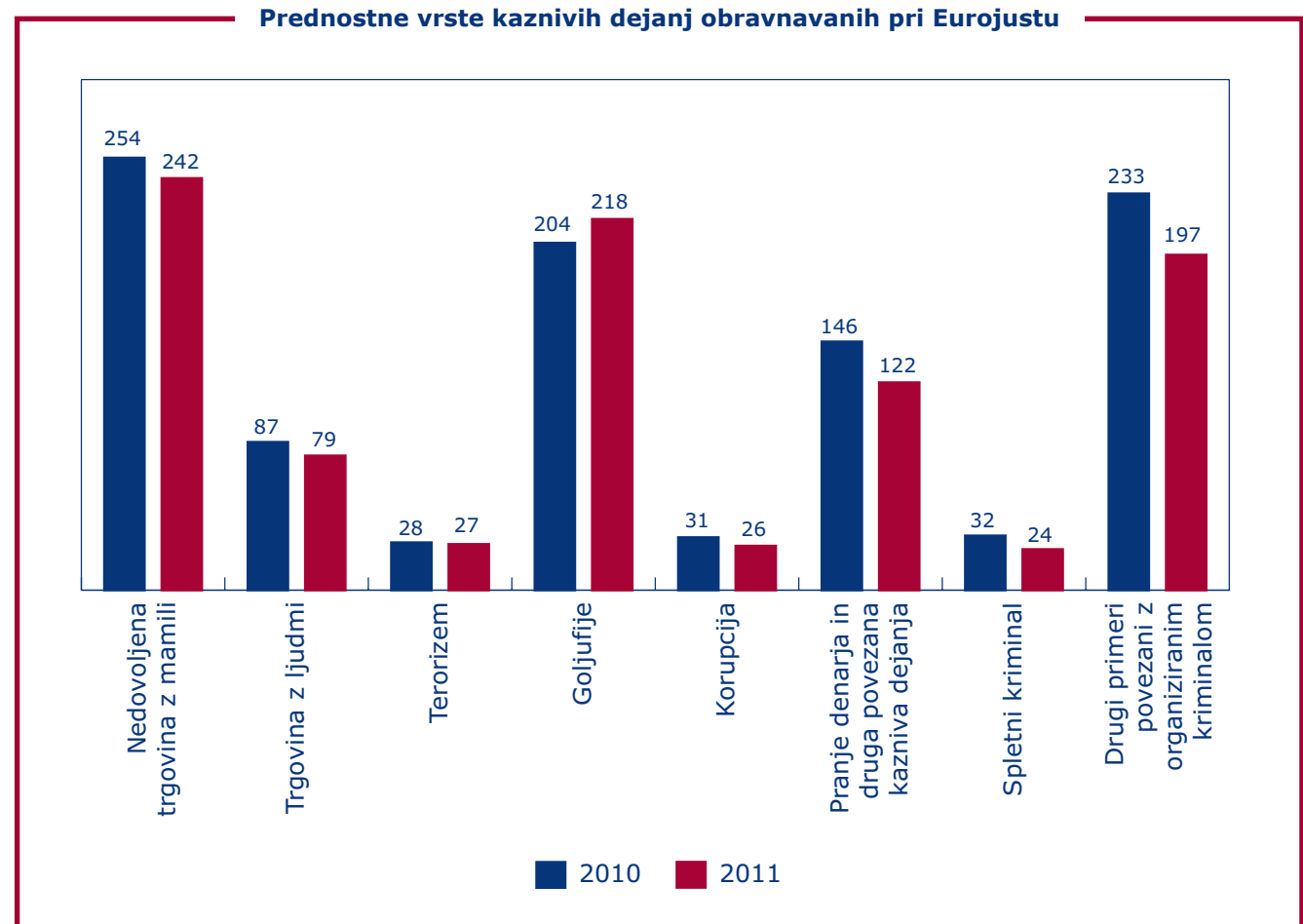
Splošna razvrstitev primerov

Grafični prikaz 5

Prednostna področja operativnih primerov, ki jih je Eurojust prejel v letih 2010 in 2011, se nanašajo na nedovoljeno trgovino z mamili, trgovino z ljudmi, terorizem, goljufije, korupcijo, pranje denarja, spletni kriminal in druge dejavnosti, ki so povezane z navzočnostjo organiziranih kriminalnih združb v gospodarstvu.

Grafični prikaz prikazuje, kolikokrat so bili primeri, predloženi Eurojustu v letih 2010 in 2011, povezani s temi vrstami kaznivih dejanj. En primer je lahko povezan z več kot eno vrsto kaznivih dejanj. Dodatne informacije so na voljo v posameznih delih poglavja 1.

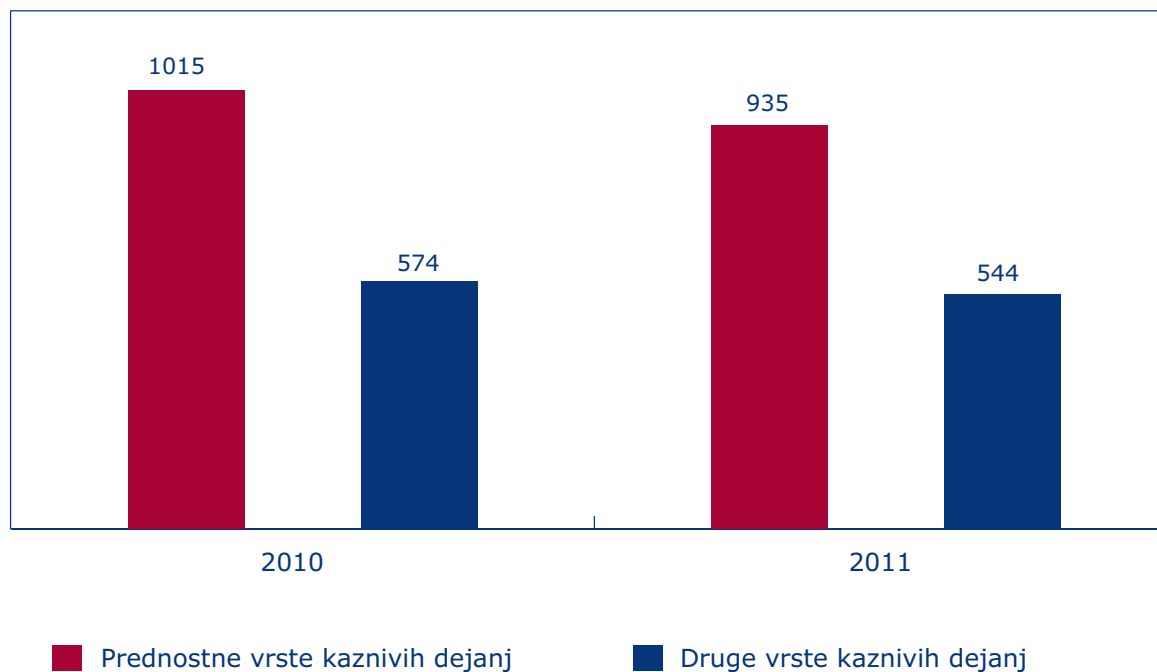

Grafični prikaz 6

Prednostna področja operativnih primerov, ki jih je Eurojust prejel v letih 2010 in 2011, se nanašajo na nedovoljeno trgovino z mamili, trgovino z ljudmi, terorizem, goljufije, korupcijo, pranje denarja, spletni kriminal in druge dejavnosti, ki so povezane z navzočnostjo organiziranih kriminalnih združb v gospodarstvu.

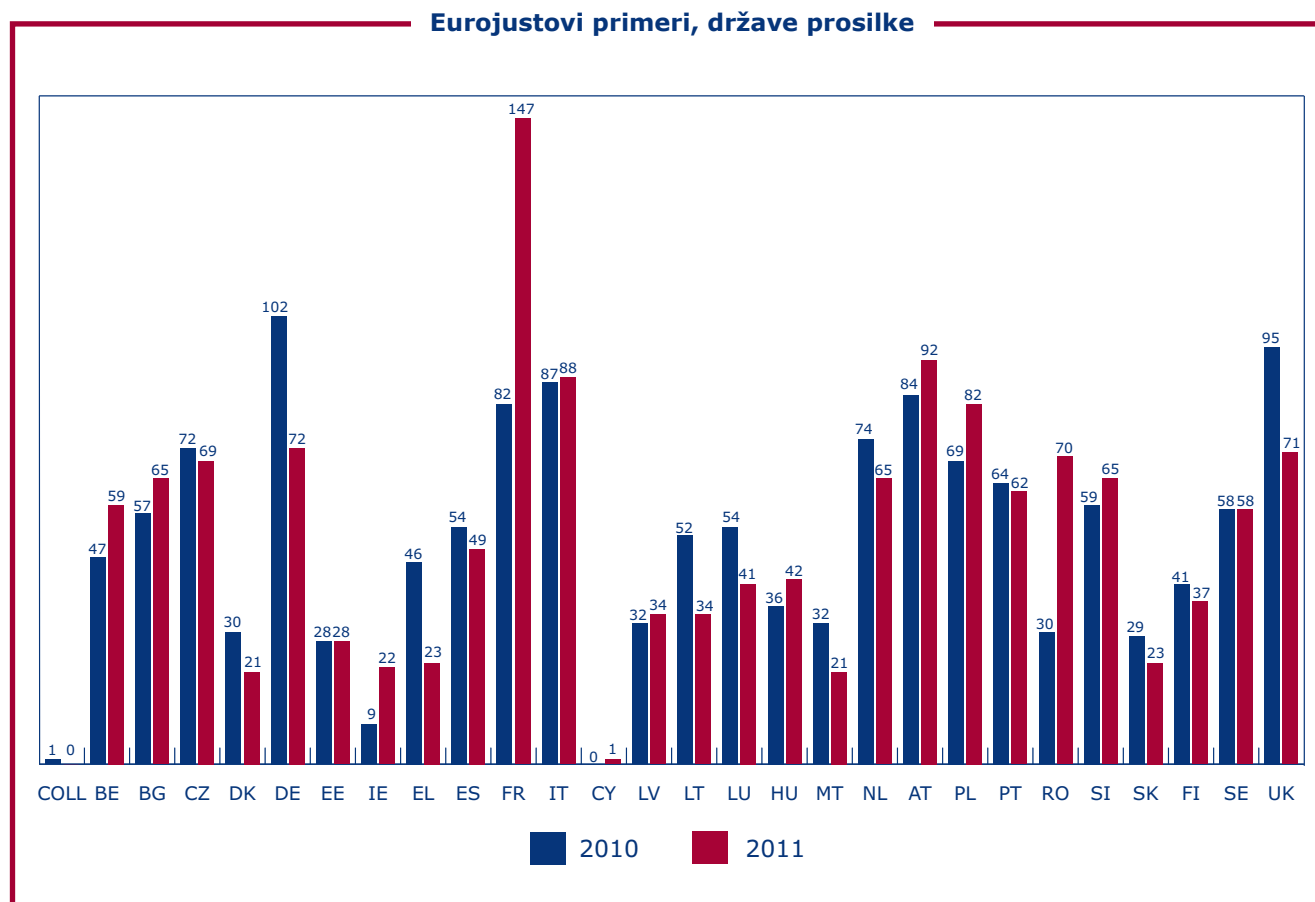
Grafični prikaz prikazuje, kolikokrat so bili primeri, predloženi Eurojustu v letih 2010 in 2011, povezani z vrstami kaznivih dejanj na prednostnih področjih ter z drugimi vrstami kaznivih dejanj. En primer je lahko povezan z več kot eno vrsto kaznivih dejanj.

Prednostne vrste kaznivih dejanj in druge vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu

Grafični prikaz 7

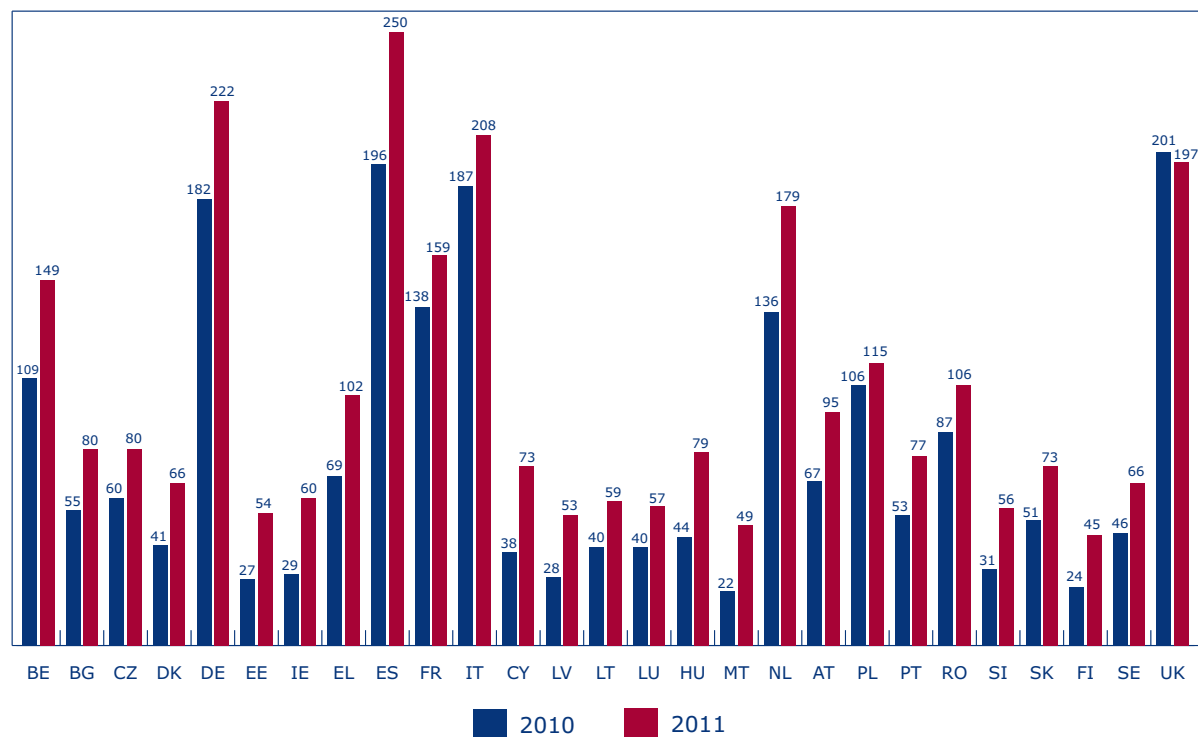
Grafični prikaz prikazuje število primerov, ki so jih v letih 2010 in 2011 predložile posamezne države članice in zaprosile Eurojust za pomoč.

Grafični prikaz 8

Grafični prikaz prikazuje, kolikokrat so bili v letih 2010 in 2011 pristojni organi posameznih držav članic preko Eurojusta zaproseni za pomoč.

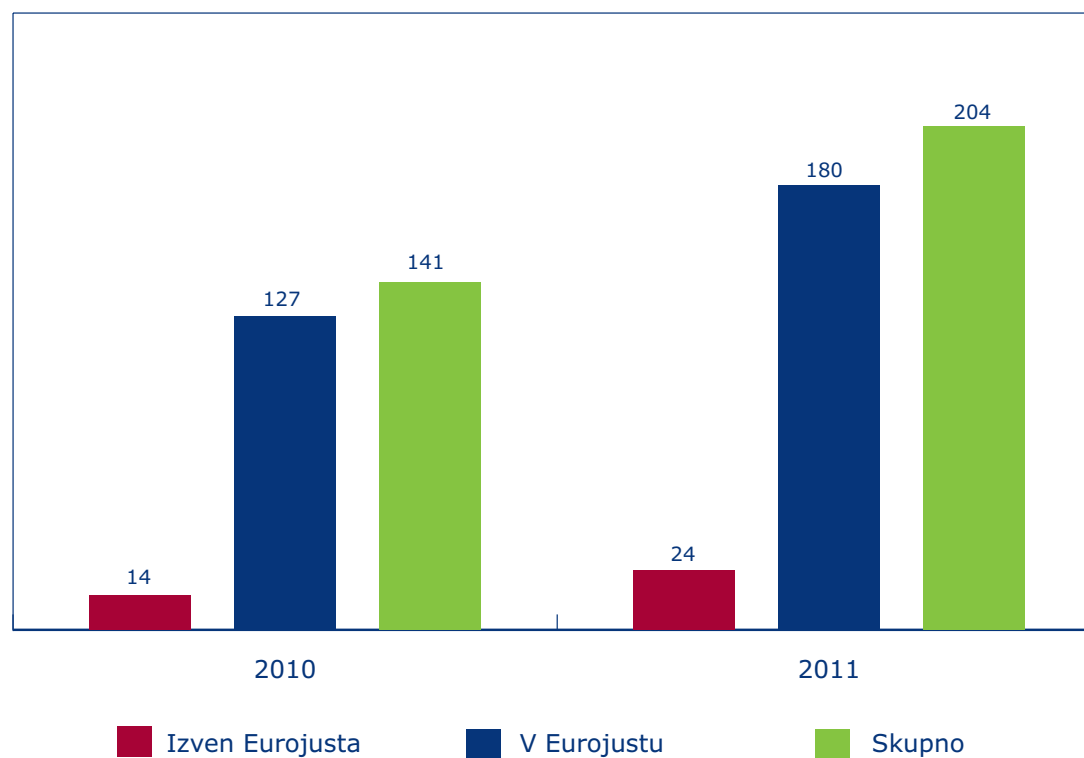
Eurojustovi primeri, zaprosene države

Grafični prikaz 9

Grafični prikaz prikazuje število primerov, v katerih je bilo potrebno organizirati koordinacijsko srečanje. Koordinacijska srečanja običajno potekajo v prostorih Eurojusta v Haagu. V določenih primerih potekajo koordinacijska srečanja tudi izven Eurojusta v državi članici ali tretji državi.

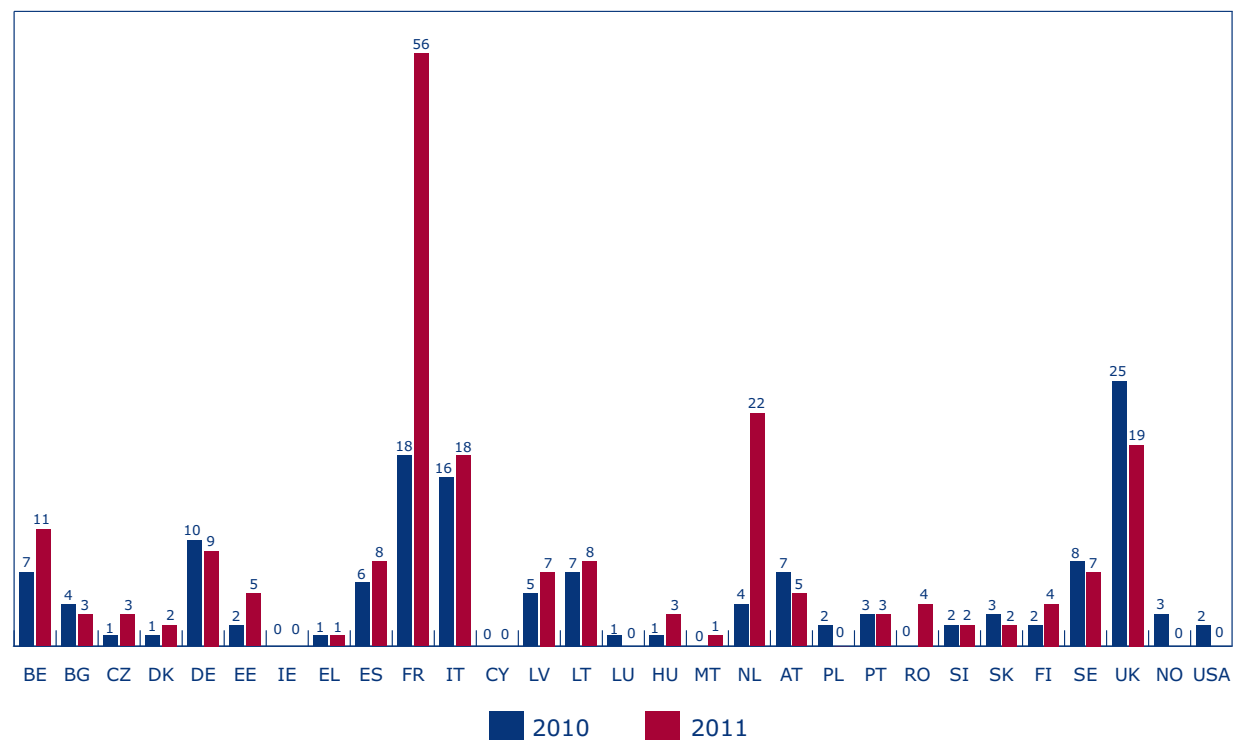
Primeri obravnavani na koordinacijskih srečanjih

Grafični prikaz 10

Grafični prikaz prikazuje število primerov, ko je bilo potrebno organizirati koordinacijsko srečanje na zaprosilo za pomoč iz posamezne države članice ali tretje države.

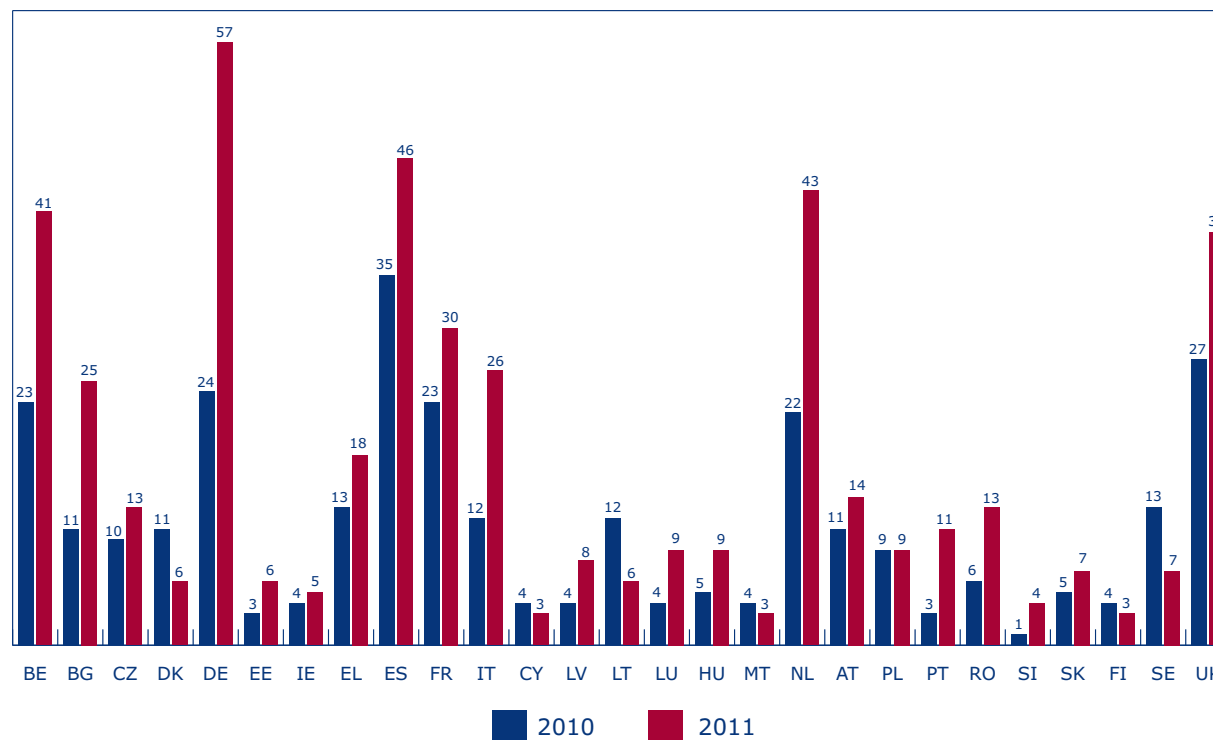
Koordinacijska srečanja, države prosilke

Grafični prikaz 11

Grafični prikaz prikazuje, kolikokrat so se organi držav članic udeležili Eurojustovega koordinacijskega srečanja potem, ko so bili zaproseni za pomoč.

Koordinacijska srečanja, zaprosene države

Zgradba Eurojust Haagse Veste 1

Vse pravice so pridržane. Vsako razmnoževanje ali uporaba kateregakoli dela te publikacije v katerikoli obliki, na kakršenkoli način, grafičen, elektronski ali mehanski, vključno s fotokopiranjem, snemanjem, prepisovanjem ali shranjevanjem podatkov in uporabo programa za iskanje in zbiranje podatkov, je brez dovoljenja Eurojusta prepovedano.

Fotografije:

Joannes Thuy, Leen De Zutter & Jacalyn Birk, Eurojust
Michel Mees, Haag
Zollkriminalamt, Köln, Nemčija

© 2012 Eurojust